

Belastingdienst

Handleiding

Gegevensaanlevering van bank- en beleggingsproducten

Gegevenstijdvak 2024
Deel 1 – Algemeen

Versie 20240430

Inhoud

1	Inleiding 4
1.1	Leeswijzer 4
1.2	Wijzigingen handleiding 5
1.3	Actuele informatie & ondersteuning 5
2	Fiscaal-juridisch 6
2.1	Wettelijke basis voor de aanlevering van gegevens 6
2.2	Voor wie geldt de verplichting tot aanlevering? 7
2.3	Herstelbetalingen en aanlevering van correcties 8
2.4	Waarvoor gebruiken we de gegevens 9
2.5	Gegevensaanlevering en Box 3 10
3	Subject gegevensaanlevering 12
3.1	Natuurlijke persoon 12
3.2	Niet-natuurlijk persoon 13
4	Object gegevensaanlevering 15
4.1	Beleggingsinstellingen 16
4.2	Soorten gegevensaanleveringen 17
4.3	Lijst van rentevormen 18
4.4	Vrijstellingen 18
4.5	Bancaire producten 21
4.6	Internationale gegevensuitwisseling 30
5	Logistiek 34
5.1	Algemeen 34
5.2	Heraanleveringen, correcties, aanvullingen en intrekkingen 36
5.3	Geen gegevens aan te leveren 37
6	Kwaliteit 38
6.1	Kwaliteitseisen 38
6.2	Gegevensaanlevering als beheerst bedrijfsproces 38
7	Ondersteuning 41

7.1 Dienstverlening 41

7.2 Contactmogelijkheden 42

8 Bijlagen 43

Bijlage 1: Verklarende woordenlijst 43

Bijlage 2: Toelichting NEN1888 46

Bijlage 3: Eisen aan burgerservicenummer (BSN) 48

Bijlage 4: Procedure wijziging handleiding 49

Bijlage 5: Schema aanlevering FATCA-gegevens 52

Bijlage 6: Schema aanlevering CRS-gegevens 53

Bijlage 7: Bruto-opbrengsten en overige opbrengsten FATCA en CRS 54

Bijlage 8: Aanleveren van rente bij leenproducten 59

Bijlage 9: Ontbrekend TIN 64

Bijlage 10: Aanlevering gemengde rekeningen box 3 67

1 Inleiding

Deze handleiding is bestemd voor financiële instellingen die bij de Belastingdienst gegevens moeten aanleveren over bank- en beleggingsproducten en specificeert de gegevensaanlevering over het gegevenstijdvak 2024. In paragraaf 2.2 is opgenomen wie als financiële instelling wordt aangemerkt.

De bank- en beleggingsproducten omvatten:

- betaal- en spaarproducten (zie paragraaf 4.5.1);
- leenproducten (zie paragraaf 4.5.2);
- beleggingsproducten (zie paragraaf 4.5.3).

Deze handleiding is opgesteld door en vastgesteld in het Technisch Overleg Renseignering (TOR). Het TOR is een periodiek overleg tussen Belastingdienst en een vertegenwoordiging van de financiële instellingen, bestaande uit de vier grootbanken, een private bank, een berichtgever en de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) namens de leden die niet rechtstreeks aan het TOR deelnemen. Het vergaderschema, de verslagen en overige vergaderstukken van het TOR worden gepubliceerd op de ODB-website (<https://odb.belastingdienst.nl>)

Voor financiële instellingen blijft de handleiding 'Handleiding Gegevensaanlevering Lijfrentesparen en Eigenwoningssparen 2019' van toepassing.

De gegevens die u aanlevert worden onder andere gebruikt voor de vooraf ingevulde aangifte, die de overheid in het leven heeft geroepen om de dienstverlening naar de burger te verbeteren.

1.1 Leeswijzer

De handleiding 'Gegevensaanlevering van bank- en beleggingsproducten' bestaat uit de volgende delen:

- Deel 1 - Algemeen: beschrijft de fiscaal-juridische onderwerpen en het proces van aanleveren;
- Deel 2 - Berichtspecificatie: beschrijft de structuur en regels waaraan een aan te leveren bericht moet voldoen;
- Deel 3 - Foutberichten: beschrijft de berichten die naar aanleiding van een ingestuurd bericht kunnen worden teruggestuurd;
- Deel 4 - Voorbeelden: beschrijft voor een aantal specifieke gevallen hoe een bericht er uit zou moeten zien;
- Deel 5 - Structuurdiagram: beschrijft de structuur van de berichtspecificatie in de vorm van een diagram.

U leest nu 'Deel 1 - Algemeen'.

Let op:

In de handleiding is de berichtspecificatie uit deel 2 leidend. De delen 3 t/m 5 zijn volgend en worden zo goed als het kan, consistent gehouden met de berichtspecificatie uit deel 2. Mochten er desondanks toch inconsistenties in de delen 3 t/m 5 zitten, dan dient u uit te gaan van de berichtspecificatie in deel 2.

In deel 1 van de handleiding komen coderingen voor om voorbeelden toe te lichten. Deze coderingen zijn gebaseerd op de XML specificaties genoemd in "Deel 2 Berichtspecificatie". Definities van de begrippen die in deze handleiding worden gebruikt, kunt u terugvinden in de bijlage, hoofdstuk 8.

1.2 Wijzigingen handleiding

De wijzigingen van deze handleiding kunt u terugvinden in het bij de release behorende wijzigingenoverzicht.

1.3 Actuele informatie & ondersteuning

Op de ODB-website (<https://odb.belastingdienst.nl>) van "Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer" vindt u de meest actuele informatie ten behoeve van het aanleveren van de gegevens.

Voor ondersteuning bij het aanleveren van gegevens óf bij het ontwikkelen van aanleversoftware kunt u ook bij ODB terecht. Raadpleeg hiervoor de ODB-website of stuur een mail naar servicedesk.odb@belastingdienst.nl.

Informatie met betrekking tot Digipoort vindt u op de website van Logius (www.logius.nl).

2 Fiscaal-juridisch

2.1 Wettelijke basis voor de aanlevering van gegevens

In deze Handleiding Gegevensaanlevering van bank- en beleggingsproducten wordt beschreven welke financiële instellingen welke gegevens dienen aan te leveren aan de Belastingdienst. De verplichting gegevens aan te leveren vindt haar grond in nationale wettelijke bepalingen en internationale verdragen. Hierbij kan een onderscheid gemaakt worden tussen de wettelijke basis voor de binnenlandse gegevensaanlevering en die in het kader van de FATCA en de CRS.

Binnenlandse gegevensaanlevering

Voor de binnenlandse gegevensaanlevering kan een nader onderscheid gemaakt worden tussen de wettelijke basis voor de aanlevering gegevens die financiële instellingen uit eigen beweging dienen aan te leveren, en de wettelijke basis voor de aanlevering van gegevens welke aangeleverd dienen te worden omdat de inspecteur der Belastingen daar, door middel van deze handleiding, om vraagt.

Uit eigen beweging aan te leveren gegevens

Op grond van artikel 53, lid 2, van de Algemene wet rijksbelastingen (AWR) jo. artikel 10.8 Wet Inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) moeten aangewezen instellingen (administratieplichtigen), op eigen initiatief, aangewezen gegevens aan de inspecteur verstrekken. Welke instellingen en welke gegevens het betreft, is nader uitgewerkt in artikel 22 Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 (UBIB 2001).

Artikel 22, lid 6, UBIB geeft de inspecteur de mogelijkheid de aanlevering van bepaalde gegevens achterwege te laten. In deze handleiding is, in overleg met de vertegenwoordigers van de financiële instellingen in het TOR, van deze bevoegdheid gebruik gemaakt. Met betrekking tot schulden als bedoeld in artikel 3.119a van de Wet IB 2001 mag aanlevering van de resterende maximale looptijd in maanden aan het einde van het kalenderjaar (zie artikel 22, lid 2, letter b, onder 6, UBIB 2001) achterwege blijven.

Op verzoek aan te leveren gegevens

Artikel 53, lid 1, AWR jo. artikel 47, lid 1, AWR biedt de inspecteur de mogelijkheid gegevens op te vragen bij administratieplichtigen welke voor de belastingheffing van belang kunnen zijn. In deze handleiding wordt hier nader invulling aan gegeven door aanlevering voor te schrijven van gegevens welke niet hun wettelijke basis vinden in artikel 53, lid 2, AWR jo. artikel 10.8 Wet IB 2001 jo. artikel 22 UBIB 2001. Door middel van de jaarlijkse uitnodiging van financiële instellingen tot gegevenslevering, en opname van de betreffende gegevens in deze handleiding, geeft de Belastingdienst invulling aan de voorwaarde om deze gegevens te verzoeken.

Het verzoek om gegevens, anders dan genoemd in artikel 22 UBIB 2001, aan te leveren betreft allereerst de opvraag van rekeninggegevens van niet-natuurlijke personen. Net als rekeninggegevens van natuurlijke personen worden deze gebruikt voor diverse fiscale doeleinden, waaronder als contra-informatie bij de beoordeling van aangiften inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting.

Met betrekking tot schulden wordt voor iedere lening gevraagd aan te geven of sprake is van een hypothecair verband. Het gegeven biedt de Belastingdienst een indicatie van mogelijk belastbaar onroerend goed, en is derhalve relevant voor de belastingheffing.

Voor leningen afgesloten op of na 1-1-2013 welke ten minste annuïtair worden afgelost wordt gevraagd de einddatum aan te leveren.

Een voorwaarde om een schuld te kwalificeren als eigenwoningschuld is dat deze een looptijd heeft van ten hoogste 360 maanden, i.e. 30 jaar. De looptijd is derhalve een fiscaal relevant gegeven. In het TOR hebben de vertegenwoordigers van de financiële instellingen gesteld dat het voor administratieplichtigen eenvoudiger is om de einddatum van een lening aan te leveren dan de looptijd, daar dit gegeven in de regel rechtstreeks uit de systemen te halen is, en de looptijd vaak niet. Bovendien hebben zij aangegeven dat het op de basis van artikel 22, lid 2, letter b, onder 6, UBIB verplicht aan te leveren gegeven van de resterende maximale looptijd van een lening in maanden aan het einde van het kalenderjaar door financiële instellingen normaliter niet in de systemen wordt gegenereerd en opgeslagen.

Om redenen van efficiency en uitvoerbaarheid voor de financiële instellingen is in het TOR afgesproken dat de Belastingdienst de einddatum van een lening opvraagt, en niet de looptijd en de resterende maximale looptijd in maanden aan het einde van het kalenderjaar. Uit de combinatie van de einddatum en de op basis van artikel 22, lid 2, letter b, onder 3, UBIB 2001 verplicht aangeleverde begindatum van een lening kan de Belastingdienst deze twee ontbrekende gegevens eenvoudig afleiden.

FATCA

In 2010 heeft het Amerikaanse congres de *Foreign Account Tax Compliance Act* (FATCA) aangenomen. Deze wet heeft tot gevolg dat elke financiële instelling in de wereld in beginsel verplicht is om van elke 'omschreven Amerikaanse persoon' bepaalde financiële gegevens aan de Verenigde Staten door te geven. Nederland heeft op 18 december 2013 een verdrag (Intergovernmental Agreement, verder te noemen 'de NL IGA') met de Verenigde Staten afgesloten om deze informatieplicht voor de financiële instellingen in Nederland te verzorgen. De Belastingdienst levert de, in het kader van de FATCA aangeleverde gegevens, door aan de Amerikaanse overheid.

De NL IGA is in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd in artikel 8.4 van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (WIB), artikel 2 en 2a van het Uitvoeringsbesluit WIB, artikel 8.129, lid 4, van de Belastingwet BES en artikel 7b.1 van het Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES.

CRS

Vanaf 2016 is de *Common Reporting Standard* (CRS) in werking getreden. Nederlandse financiële instellingen moeten vanaf 1 januari 2016 hun klanten identificeren op basis van de CRS en nagaan waar hun klanten inwoner en dus mogelijk belastingplichtig zijn over hun inkomsten. Zowel personen als bedrijven en uiteindelijk belanghebbenden worden op basis van de CRS geïdentificeerd en, indien op grond van de CRS vereist, gerapporteerd aan de Belastingdienst, op eenzelfde wijze als dat voor de FATCA gebeurt. Met ingang van september 2017 wisselt de Nederlandse Belastingdienst met deelnemende landen op basis van de CRS jaarlijks financiële gegevens uit over het voorgaande tijdvak.

De verplichting van financiële instellingen om gegevens aan te leveren op basis van de CRS en de bevoegdheid van de Nederlandse overheid om deze gegevens uit te wisselen met de andere deelnemende landen is verankerd in de in artikel 6c en artikel 8, lid 4, en afdeling 4a van de WIB, paragraaf 4a van de Belastingwet BES, artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit WIB en het Uitvoeringsbesluit identificatie- en rapportagevoorschriften Common Reporting Standard.

2.2 Voor wie geldt de verplichting tot aanlevering?

Deze handleiding is bedoeld voor financiële instellingen die als administratieplichtige zijn aangemerkt.

Artikel 22 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 geeft aan dat als administratieplichtigen (als bedoeld in artikel 10.8, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001) worden aangewezen: banken, beheerders, beleggingsinstellingen, beleggingsondernemingen, betaaldienstverleners, elektronischgeldinstellingen, financiële instellingen, levensverzekeraars, natura-uitvaartverzekeraars en schadeverzekeraars in de zin van de Wet op het financieel toezicht alsmede pensioenuitvoerders in de zin van artikel 1 van de Pensioenwet, pensioenuitvoerders in de zin van artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling en de Stichting Notarieel Pensioenfonds, bedoeld in artikel 113a van de Wet op het notarisambt.

Deze handleiding is geschreven voor bovenstaande administratieplichtigen voor zover zij de producten voeren die in deze handleiding staan beschreven.

Voor de aanlevering van de FATCA gegevens worden in artikel 2a van het Uitvoeringsbesluit van de WIB als administratieplichtigen aangemerkt: Nederlandse financiële instellingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel I, van de NL IGA, met uitzondering van de niet-rapporterende Nederlandse financiële instellingen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van de NL IGA.

2.3 Herstelbetalingen en aanlevering van correcties

Financiële instellingen, en met name banken, dienen regelmatig eerder aan klanten in rekening gebrachte bedragen te corrigeren. Dit op diverse gronden, waaronder uitspraken van het Kifid, en met betrekking tot diverse producten. Voorbeelden zijn terugbetaling van teveel in rekening gebrachte rente op consumptieve kredieten, terugbetaling van boeterente, teveel geïncasseerde eigenwoningrente en advieskosten voor hypotheek. Er is een grote variatie in aantallen correcties en de hoogte van de te corrigeren bedragen. Deze correcties dienen aan de Belastingdienst te worden aangeleverd op een wijze beschreven in deze Handleiding. In de praktijk blijkt dit in bepaalde gevallen niet of slechts na grote inspanning mogelijk is.

Wanneer een correctie betrekking heeft op een nog bestaand of lopend product levert aanlevering van de gegevens in de regel geen problemen op. De correcties worden meegenomen in het reguliere proces van aanlevering van gegevens, als primaire aanlevering of als correctielevering. Meer problemen levert de aanlevering op in gevallen wanneer het betreffende product inmiddels is beëindigd, denk hierbij aan een afgeloste hypotheek of een opgezegde kredietfaciliteit, en/of de afnemer van het product inmiddels geen klant meer bij de financiële instelling is. In die gevallen is het uitvoeren van een correctie voor de financiële instelling in de regel een niet in de systemen geïmplementeerde en vaak eenmalige actie, en een proces dat intern niet aansluit op het reguliere proces van aanmaken van aanlevering van gegevens aan de Belastingdienst. Het moeten aanleveren van deze correcties betekent voor de financiële instellingen dat zij per soort correctie een eenmalig, vaak kostbaar en grotendeels handmatig proces zouden moeten inrichten. Daarnaast heeft men soms niet of niet meer de beschikking over alle voor aanlevering vereiste gegevens, met een uiteindelijk onvolledige aanlevering tot gevolg.

In veel gevallen zou aanlevering van gegevens aan de Belastingdienst alsnog mogelijk zijn wanneer deze zouden mogen worden aangeleverd op een andere wijze dan beschreven in het in de Handleiding voorgeschreven XML-formaat. De Belastingdienst is op dit moment niet in staat om op niet-reguliere wijze aangeleverde gegevens, bijvoorbeeld in de vorm van een spreadsheet of een Word-tabel, op te slaan en te verwerken. Ook is zij niet in staat om onvolledig aangeleverde gegevens aan te vullen tot een complete gegevensset geschikt voor aanslagregeling of toezicht. Verder biedt de Belastingdienst technisch niet altijd de mogelijkheid gegevens over bepaalde correcties aan hem te verzenden. Dit betreft met name correcties die op eerdere jaren betrekking hebben.

Artikel 22, lid 6, sub a UBIB 2001 luidt als volgt: Een administratieplichtige kan de verstrekking van gegevens en inlichtingen achterwege laten indien naar het oordeel van de inspecteur het belang van ontvangst van de gegevens en inlichtingen niet opweegt tegen de inspanning tot verstrekking daarvan door de administratieplichtige.

Het uitgangspunt is en blijft dat financiële instellingen de in wet en handleiding beschreven gegevens dienen aan te leveren. Zij zullen moeite moeten doen deze verplichting na te komen, ook in het geval van incidentele correcties. Echter, op basis van eerder in dit hoofdstuk genoemde praktische bezwaren alsmede artikel 22, lid 6, sub a UBIB 2001, wordt het volgende toegestaan: Wanneer de aanlevering van correctiegegevens op een wijze beschreven in deze Handleiding niet of slechts met een grote inspanning mogelijk is, mag aanlevering achterwege blijven. De gegevens zullen in dat geval door de financiële instelling gedurende de wettelijke bewaartermijn moeten worden bewaard, en zullen aan de Belastingdienst ter beschikking moeten worden gesteld wanneer deze daarom vraagt.

De fiscaliteit en de eisen die aan gegevensleveranciers worden gesteld zijn permanent aan verandering onderhevig. Er kunnen voor de Belastingdienst in de toekomst redenen zijn om tot een andere afweging te komen. Daarom behoudt de Belastingdienst zich het recht voor om deze toestemming op elk moment te wijzigen of in te trekken. Dit met inachtneming van een redelijke opzegtermijn.

2.4 Waarvoor gebruiken we de gegevens

De gegevens die u aanlevert gebruikt de Belastingdienst in hoofdzaak bij het vooraf invullen van de aangiftes inkomstenbelasting en als contra-informatie voor het houden van toezicht.

Internationale uitwisseling

Aangeleverde gegevens kunnen, op basis van artikel 5 tot en met 7 van de WIB, worden verstrekt aan een bevoegde autoriteit van een andere staat. Dit met het oog op de uitvoering van richtlijnen van de Raad van de Europese Unie of van andere regelingen van internationaal en interregionaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Hierbij moet ook worden gedacht aan de in de WIB geïntegreerde FATCA- en CRS-regelgeving.

De Belastingdienst levert de gegevens na toepassing van technische controleregels door aan verdragslanden zonder verdere selectieregels toe te passen.

De FATCA

Gegevens die zijn aangeleverd op grond van de WIB in het kader van de FATCA worden verstrekt aan de bevoegde autoriteit van de Verenigde Staten van Amerika.

In hoofdzaak bestaat de doorlevering van gegevens in het kader van de FATCA uit saldo- en opbrengstsoorten die de Belastingdienst selecteert uit de betaal- en spaarproducten en de beleggingsproducten op basis van de door de berichtgever meegeleverde indicaties.

U levert deze gegevens aan over zogenoemde 'omschreven Amerikaans personen'. Meer informatie hierover leest u in paragraaf 4.6.

De CRS

Gegevens die zijn aangeleverd in het kader van de CRS kunnen worden verstrekt aan de bevoegde autoriteit van een verdragsland.

Of er daadwerkelijk gegevens worden verstrekt is van een aantal factoren afhankelijk. Zo moet er bijvoorbeeld sprake zijn van tweezijdig handelen (uitwisselen) en moeten beide partijen voldoen aan standaarden op het gebied van dataprotectie en privacy.

In hoofdzaak bestaat de doorlevering van gegevens in het kader van de CRS uit saldo- en opbrengstsoorten die de Belastingdienst selecteert uit de betaal- en spaarproducten (RENSAGEG), de beleggingsproducten (DIVIDWEP) en nettolijfrenteproducten (EWNLSGEG) op basis van de door de berichtgever meegeleverde indicaties.

U levert deze gegevens aan over personen die een ander fiscaal woonland hebben dan Nederland.

Nationale uitwisseling

Op grond van wet- en regelgeving is de Belastingdienst aanvullend verplicht om bepaalde gegevens, al dan niet op verzoek, te verstrekken aan derden. Voor deze informatieverstrekking is in artikel 43c van de Uitvoeringsregeling AWR een uitzondering op de geheimhoudingsplicht geformuleerd. Er worden mede op grond van deze regeling bijvoorbeeld gegevens verstrekt aan:

- het CBS, op grond van artikel 33 van de Wet op het Centraal bureau voor de statistiek (Wet CBS);
- het Centraal Justitieel Incasso Bureau, op grond van artikel 576 lid 7 Wetboek van Strafvordering (SV) en artikel 27 lid 7 Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV);
- het Inlichtingenbureau, op grond van artikel 64 Wet werk en bijstand (WWB).

2.5 Gegevensaanlevering en Box 3

De gegevens die u aanlevert gebruikt de Belastingdienst bij het vooraf invullen van de aangiftes inkomstenbelasting. Wet inkomstenbelasting (IB) 2001 maakt vanaf 2023 bij de bepaling van het te belasten rendement een onderscheid tussen drie soorten bezittingen:

- Banktegoeden
- Schulden
- Overige bezittingen

Onder banktegoeden wordt verstaan deposito's als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht.

Deze handleiding maakt, naast nettolijfrenteproducten, onderscheid tussen:

- Betaal- en spaarproducten (zie hoofdstuk 4.5.1)
- Leenproducten (zie hoofdstuk 4.5.2)
- Beleggingsproducten (zie hoofdstuk 4.5.3)

Voor een juiste vooraf invulling in de aangifte levert u met het bestand RENSAGEG (bank- en spaarproducten) enkel producten aan die voldoen aan de omschrijving van banktegoed conform de Wet IB 2001.

Leenproducten levert u aan met de stroom LENSAGEG.

Beleggingsproducten en betaal- en spaarproducten welke niet voldoen aan de omschrijving van banktegoed conform de Wet IB 2001 levert u aan met de stroom DIVIDWEP.

Het komt voor dat op een rekening zowel banktegoeden als overige bezittingen worden geadministreerd. Een uitleg hoe deze gegevens aan te leveren vindt u in bijlage 10.

3 Subject gegevensaanlevering

In dit hoofdstuk leest u de algemene informatie over de personen waarover gegevens moeten worden aangeleverd en de samenstelling ervan. Deel 2 van deze handleiding bevat de technische informatie over het aanleveren van de gegevens in XML. In dat onderdeel vindt u ook de exacte codering voor de gegevens die in de volgende onderdelen worden beschreven.

3.1 Natuurlijke persoon

Een natuurlijk persoon (mens van vlees en bloed) is bevoegd om als zelfstandig rechtssubject aan het rechtsverkeer deel te nemen. We kunnen de volgende voorbeelden noemen van rekeningen met een natuurlijk persoon als rekeninghouder:

- particuliere rekening;
- particuliere en/of rekening;
- zakelijke rekening van een eenmanszaak.

Onder het begrip "rekening" vallen ook leningen. Een rekening van een eenmanszaak wordt gezien als een rekening van een natuurlijk persoon. Welke gegevens u van een rekeninghouder / natuurlijk persoon dient aan te leveren vindt u in deel 2 Berichtspecificatie van deze handleiding.

Let op:

Als een rekeninghouder een BSN heeft dient u dit aan te leveren. In een enkel geval ontbreekt in een Nederlands paspoort het BSN. Dit kan onder andere voorkomen bij paspoorten die door Nederlandse ambassades of consulaten zijn verstrekt. In dat geval zal met alternatieve documenten het BSN moeten worden achterhaald. Indien een rekeninghouder geen BSN heeft zal het adres moeten worden aangeleverd.

Uitbreiding als gevolg van de FATCA

In geval een rekeninghouder tevens een omschreven Amerikaans persoon is dient u dit in de aanlevering aan te geven en enige aanvullende gegevens te verstrekken.

Daarnaast kent de FATCA het begrip 'uiteindelijk belanghebbende'. Dit zijn natuurlijke personen die niet rechtstreeks maar bijvoorbeeld door aandeelhouderschap middellijk gerechtigd zijn tot de rekening van een entiteit.

Als de rekeninghouder een zogenoemde 'passieve NFFE' (passieve Non-Financial Foreign Entity) is en de uiteindelijk belanghebbende is een omschreven Amerikaans persoon, dan dient u naast gegevens van de rekeninghouder ook gegevens van de uiteindelijk belanghebbende(n) aan te leveren.

Uitbreiding als gevolg van de CRS

De CRS is gebaseerd op de FATCA en gebruikt grotendeels hetzelfde begrippenkader. Ook vanuit de CRS zult u gegevens over uiteindelijk belanghebbende(n) van passieve NFE's moeten aanleveren. Dit als de uiteindelijk belanghebbende fiscaal inwoner is van een CRS-land.

Welke gegevens u van een entiteit en de uiteindelijk belanghebbende(n) dient aan te leveren vindt u in deel 2 Berichtspecificatie van deze handleiding.

Toelichting gezamenlijke rekening (en/of, en/en)

Bij gezamenlijke rekeningen levert u de gegevens van alle rekeninghouders aan. Het

gaat hierbij niet om gemachtigden of borgstellers. Bij een en/of-rekening met twee rekeninghouders geeft u bij gezamenlijk belang de code 2 mee. Bij en/of-rekeningen met meer dan twee rekeninghouders geeft u de code 3 mee. Code 3 staat voor meer dan twee rekeninghouders of een onbekend aantal. Een rekening met gezamenlijk belang kan voorkomen bij betaal- en spaarproducten, leenproducten en beleggingsproducten. Bent u niet in staat om alle rekeninghouders te vermelden, bijvoorbeeld omdat u alleen de eerste twee rekeninghouders hebt opgenomen in uw informatievoorziening? Dan kunt u bij een en/of-rekening met meer dan twee rekeninghouders volstaan met het aanleveren van alleen de eerste twee rekeninghouders. Wel geeft u bij gezamenlijk belang de code 3 mee.

Let op:

Ook als sprake is van buitenlandse rekeninghouders telt u deze mee in het bepalen van het veld gezamenlijk belang.

Toelichting ervenrekening

Wanneer een cliënt overlijdt, kunnen de rekeningen van deze persoon na verloop van tijd op naam van een ander (natuurlijk of niet-natuurlijk) persoon worden gesteld. Voor het aanleveren van gegevens over de overleden persoon is de situatie van de rekening op het peilmoment van 31 december 24:00 uur leidend. Als de rekening op het peilmoment nog op naam van de erflater staat, vult u bij de indicatie overleden de code 1 in. Deze code staat voor: persoon is overleden. Als sprake is van een rekening met één overleden rekeninghouder en de rekening staat nog op naam van deze erflater, dan vult u bij het gezamenlijk belang code 3 in. Deze code staat voor meer dan twee rekeninghouders of een onbekend aantal gerechtigden/erven. Optioneel kunt u hier ook code 1 vermelden.

Als de rekening van de overleden persoon op het peilmoment al op naam van bijvoorbeeld één van de erven is gezet, levert u de gegevens van de rekening aan op naam van de rekeninghouder geldend op het peilmoment.

Voor de manier waarop gegevens van overleden personen worden aangeleverd maakt het geen verschil of de persoon in het jaar is overleden waarover u opgave doet of in een voorgaand jaar. Zoals aangegeven is de tenaamstelling van de rekening op het peilmoment wel van belang.

Als de rekening van de overleden persoon op het peilmoment nog op naam van de overleden persoon (ten gunste van de erfgenamen) staat, dan levert u de gegevens nog aan op naam van de overledene.

Als bij een en/of-rekening één van de rekeninghouders is overleden, dan levert u de gegevens van beide rekeninghouders aan. Als de rekening op het peilmoment nog op naam van de overleden persoon staat, vult u bij de indicatie overleden code 1 in. Deze code staat voor: persoon is overleden. Ook vult u bij gezamenlijk belang code 3 in (meer dan twee rekeninghouders of een onbekend aantal gerechtigden/erven).

3.2 Niet-natuurlijk persoon

Onder niet-natuurlijke personen verstaan we voor deze handleiding de rechtspersonen en ondernemingen die verplicht zijn tot inschrijving in het Handelsregister. Rechtspersonen zijn door het recht bedachte organisatiestructuren die als rechtssubject aan het rechtsverkeer kunnen deelnemen.

Let op:

Hoewel een eenmanszaak een onderneming met een verplichting tot inschrijving is, levert u de rekeningen van dergelijke ondernemingen aan als natuurlijk persoon.

Voorbeelden van niet-natuurlijke personen:

- besloten vennootschap (bv);

- naamloze vennootschap (nv);
- stichting;
- vereniging met volledige rechtsbevoegdheid;
- vereniging met beperkte rechtsbevoegdheid. Deze vereniging heeft geen notariële of zelfgemaakte statuten;
- commanditaire vennootschap (cv);
- vennootschap onder firma (vof);
- maatschap.

Welke gegevens u van een rekeninghouder / niet-natuurlijk persoon dient aan te leveren vindt u in deel 2 Berichtspecificatie van deze handleiding.

Uitbreiding als gevolg van de FATCA

Als een rekeninghouder tevens een omschreven Amerikaans persoon is dient u dit in de aanlevering aan te geven en enige aanvullende gegevens te verstrekken.

Verder levert u gegevens aan over iedere zogenoemde passieve NFFE (passieve Non-Financial Foreign Entity) met uiteindelijk belanghebbenden die tevens omschreven Amerikaans persoon zijn.

Uitbreiding als gevolg van de CRS

De CRS is gebaseerd op de FATCA en gebruikt grotendeels hetzelfde begrippenkader. Ook voor de CRS zult u gegevens over passieve NFFE's en hun uiteindelijk belanghebbende(n) moeten aanleveren. Dit als de uiteindelijk belanghebbende fiscaal inwoner van een CRS-land is.

Een 'CRS-land' is een land waarmee een overeenkomst om gegevens uit te wisselen is afgesloten. Een uitgebreide definitie vindt u in bijlage 1 van deze handleiding.

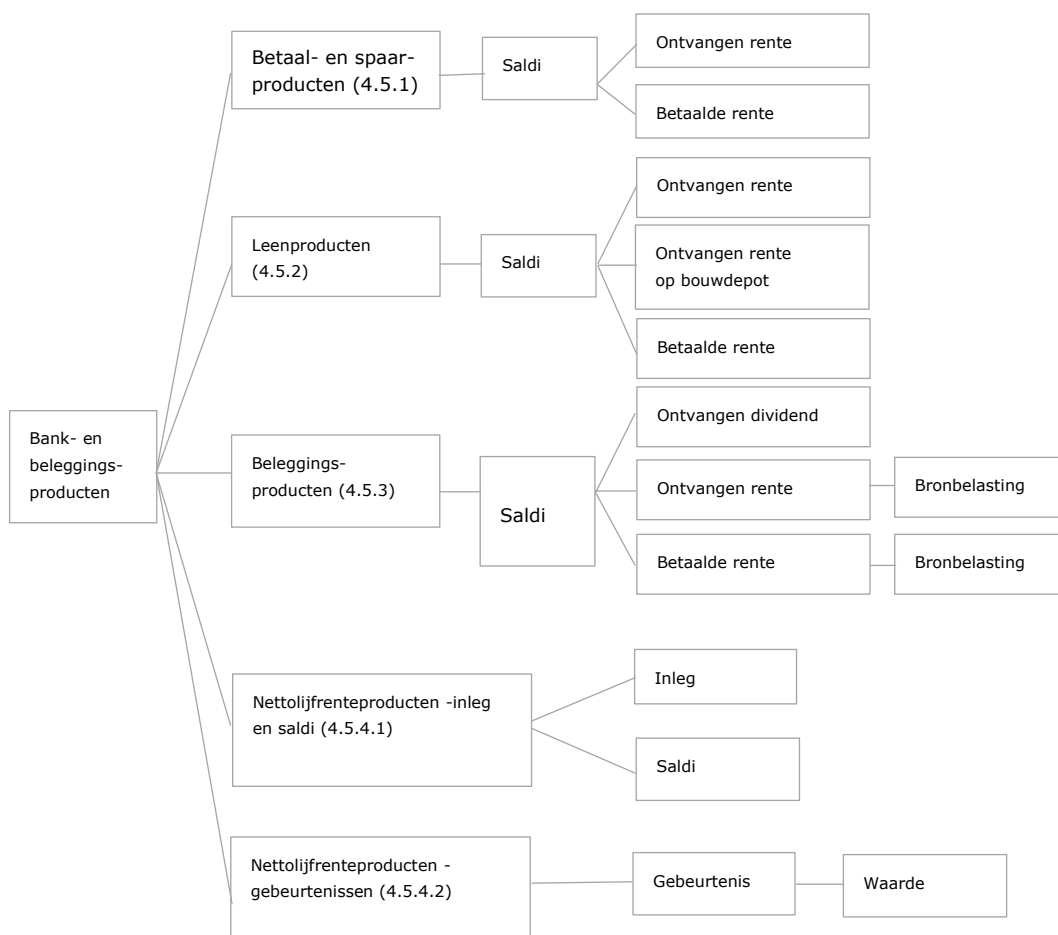
Welke gegevens u van een entiteit en de uiteindelijk belanghebbende(n) dient aan te leveren vindt u in deel 2 Berichtspecificatie van deze handleiding.

4 Object gegevensaanlevering

In dit hoofdstuk leest u de algemene informatie over de gegevens die aangeleverd moeten worden en de samenstelling ervan.

Deel 2 van deze handleiding bevat de technische informatie over de manier van aanleveren van gegevens. In deze onderdelen vindt u ook de exacte codering voor de gegevens die in de volgende onderdelen worden beschreven.

Deze handleiding is gemaakt voor de gegevensaanleveringen van alle bank- en beleggingsproducten. Dit met uitzondering van gegevens over lijfrente- en eigenwoningssparen (EWLS)¹. Voor deze producten is de handleiding 'Gegevensaanlevering lijfrentesparen en eigenwoningssparen' geschreven. Omdat de handleiding die u nu leest zich richt op meerdere producten zijn misschien niet alle paragrafen voor u van toepassing. In het onderstaande schema ziet u welke gegevens u bij welke producten moet vermelden. De nummers in de tekstblokken verwijzen naar de bijbehorende paragrafen.

1 Deze handleiding heeft wél betrekking op gegevens over **nettolijfrentespaarrekeningen** en –beleggingsrechten.

Onder 'ontvangen' wordt mede verstaan 'verrekend, ter beschikking gesteld, rentedragend geworden of vorderbaar en inbaar geworden'.
Onder 'betaald' wordt mede verstaan 'verrekend, ter beschikking gesteld of rentedragend geworden'.

4.1 Beleggingsinstellingen

De volgende beknopte aanvullende toelichting is bedoeld voor entiteiten die als beleggingsentiteit kwalificeren en die op basis van de identificatieregels uit de FATCA/CRS te rapporteren rekeningen hebben geïdentificeerd. Deze aanvulling heeft als doel een nadere toelichting te geven op de gebruikte terminologie van de rapportage voor de FATCA en de CRS.

Beleggingsproduct of rekening

Met het begrip beleggingsproduct of rekening wordt in de context van beleggingsentiteiten bedoeld op eigen of vreemd vermogen.

Rekeninghouder

Met het begrip rekeninghouder wordt in de context van beleggingsentiteiten bedoeld op de houders van het *eigen vermogen* in de beleggingsentiteit, zoals:

- een aandeelhouder van, een als rapporterende beleggingsentiteit kwalificerende BV of NV,
- een vennoot van, een als rapporterende beleggingsentiteit kwalificerende commanditaire vennootschap, of
- een participant van, een als rapporterende beleggingsentiteit kwalificerende fonds voor gemene rekening.

Daarnaast wordt iedere partij die *vreemd vermogen* verstrekt aan de rapporterende beleggingsentiteit aangemerkt als rekeninghouder. Zo zal bij een uitgegeven obligatielening de obligatiehouder als rekeninghouder worden aangemerkt. Voor de vraag of sprake is van vreemd vermogen is de commerciële kwalificatie leidend.

Rekeningnummer

Indien geen (rekening)nummer beschikbaar is, kan de rapporterende beleggingsentiteit aan de te rapporteren rekeningen zelf een nummer toekennen (bijvoorbeeld 1 t/m 100).

Saldo of waarde

Met het saldo of de waarde van de rekening wordt in de context van beleggingsentiteiten bedoeld op de waarde in het economische verkeer (*fair market value*) van de rekening. Hierbij kan worden aangesloten bij de waarde aan het einde van het kalenderjaar.

4.2 Soorten gegevensaanleveringen

Er zijn vijf soorten gegevensaanleveringen voor bank- en beleggingsproducten:

- Betaal- en spaarproducten die voldoen aan de omschrijving van banktegoed conform de Wet IB 2001 (bestand RENSAGEG);
- Leenproducten (bestand LENSAGEG);
- Nettolijfrenteproducten (bestand EWNLSGEG);
- Beleggingsproducten en betaal- en spaarproducten die niet voldoen aan de omschrijving van banktegoed conform de Wet IB 2001 (bestand DIVIDWEP);
- Gebeurtenissen (bestand GEWNLGEG).

Let op:

Voor elk bestand gebruikt u een eigen aanleveringsnummer voor de aanlevering. Het is niet toegestaan om één aanleveringsnummer voor verschillende soorten bestanden te gebruiken.

U hoeft uw gegevensaanlevering niet te splitsen op basis van wettelijke grondslag. De Belastingdienst maakt dit onderscheid op basis van de aangeleverde (aanvullende) gegevens en coderingen, waaronder de landcode.

Dit betekent dat de Belastingdienst de gegevens van niet-ingezetenen, de FATCA en de CRS nagenoeg geheel uit de betaal- en spaarproducten, beleggingsproducten en nettolijfrenteproducten haalt.

Schematisch weergegeven:

Soort product	Soort bestand	Te leveren gegevens			
		Ingezetenen		Niet-ingezetenen	
		Natuurlijk persoon	Niet-natuurlijk persoon	Natuurlijk persoon	Niet-natuurlijk persoon
Betaal- en spaarproducten	RENSAGEG	Ja	Ja	Ja	Ja
Leenproducten	LENSAGEG	Ja	Nee	Ja	Nee
Beleggingsproducten	DIVIDWEP	Ja	Ja	Ja	Ja
Nettolijfrente-producten	EWNLSGEG	Ja	Nee	Ja	Nee
Gebeurtenissen	GEWNLGEG	Ja	Nee	Ja	Nee

Producten die primair zijn bedoeld voor het aanhouden van zowel positieve als negatieve saldi moeten worden opgenomen in de stroom waar het product in beginsel voor is bedoeld.

Zo levert u betaalrekeningen met een kredietfaciliteit in de betaal- en spaarproducten aan, ook al kunnen dit betaalproducten zijn met een forse debetlimiet (eventueel met hypothecaire zekerheid). Een betaalrekening blijft in dit geval een betaalrekening, ook al is het mogelijk een negatief saldo te hebben. Niet de rekening en het saldo daarop is doorslaggevend, maar het product waar deze rekening toe behoort. Als er in beginsel sprake is van een spaarproduct dan levert u deze in de betaal- en spaarproductenstroom aan. Is er in beginsel sprake van een leenproduct dan levert u deze in de leenproductenstroom aan.

Als het producttype niet wijzigt, moet een rekening altijd in dezelfde stroom worden opgenomen. Een rekening mag dus niet het ene jaar in de betaal- en spaarproductenstroom worden aangeleverd en het andere jaar in de leenproductenstroom.

4.3 Lijst van rentevormen

In deze paragraaf zijn de rentevormen opgesomd waarvan u in ieder geval opgaaf moet doen. Een aantal van deze rentevormen komt niet vaak voor, maar valt wel onder de gegevensaanlevering. Juist omdat deze vormen niet vaak voorkomen, worden ze in de onderstaande opsomming specifiek genoemd als rente in fiscale zin.

Rentevormen:

- opbrengsten als gevolg van indexclausules (houd hierbij rekening met de meegekochte en meeverkochte opbrengsten op grond van de indexering);
- rente die is inbegrepen in de aflossing van schuldvorderingen (bijvoorbeeld bij 'zero-bonds' en 'deep-discountbonds');
- de waarde van 'warrants' als deze zijn verkregen bij de uitgifte a pari van schuldvorderingen en worden beschouwd als een vergoeding voor het ter beschikking stellen van de hoofdsom;
- genoten rente in de vorm van aandelen;
- bedragen die bij de (vervroegde) aflossing van een obligatielening bovenop het pari-bedrag worden uitgekeerd;
- rente die wordt uitgekeerd op participatiebewijzen in besloten fondsen (voor een gemene rekening), als deze fondsen beleggen in rentedragende waardepapieren;
- het volledige bedrag dat wordt uitgekeerd op de coupons van zogenaamde gestripte staatsleningen en de opbrengst van de vervreemding van (niet) lopende coupons.

4.4 Vrijstellingen

De Belastingdienst kan op grond van artikel 22, lid 6 Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 besluiten gegevens van producten niet in de gegevensaanlevering op te nemen als het niet doelmatig is (geen toegevoegde waarde voor de Belastingdienst en andere gebruikers), als het producten betreft die weinig voorkomen (in landelijk perspectief) en de gegevensaanlevering een onevenredige inspanning vraagt (moeite en kosten) van de leverancier afgezet tegen het nut voor de Belastingdienst en andere gebruikers. Geen vrijstelling kan verkregen worden voor de aanlevering van gegevens van producten die op grond van internationale verdragen aan andere landen moeten worden verstrekt.

Als binnen uw financiële instelling een product of gevals categorie voorkomt waarvan u wilt weten of deze voor vrijstelling in aanmerking komt, neemt u dan contact op met het contactcenter (zie paragraaf 7.2). De Belastingdienst neemt op basis van uw informatie een besluit over het al dan niet verlenen van vrijstelling. Als er vrijstelling wordt verleend, dan wordt na overleg vastgesteld wat de voorwaarden voor vrijstelling zijn. Deze voorwaarden en afspraken over de verleende vrijstelling worden vastgelegd in een document. Er kunnen op voorhand geen criteria worden aangegeven.

Van een aantal producten en financiële instellingen heeft de Belastingdienst vastgesteld dat deze kunnen worden uitgesloten van gegevensaanlevering.

4.4.1 Vrijgestelde producten

Onderlinge transacties

Onderlinge financiële transacties tussen binnenlandse alsmede tussen binnenlandse en buitenlandse financiële instellingen kunnen buiten beschouwing blijven. Deze zijn

zowel nationaal (Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001) als internationaal (FATCA/CRS) uitgezonderd van gegevensaanlevering.

Let op:

De in deze paragraaf genoemde vrijstellingen gelden alleen voor de binnenlandse gegevensaanlevering. Voor de aanlevering van gegevens op basis van de FATCA en de CRS kunt u voor de hier genoemde producten geen beroep doen op een vrijstelling.

Rente- en valutaderivaten

Rente- en valutaderivaten, bijvoorbeeld Swaps en Caps.
Voor deze producten geldt:

- in een gering aantal gevallen wordt van deze producten gebruikgemaakt door particulieren;
- de looptijd van de contracten is over het algemeen kort zodat slechts een deel van deze contracten loopt op het moment van een jaarwisseling;
- de (geautomatiseerde) mechanismen voor aanlevering die moeten worden ontwikkeld zijn afwijkend van die voor de normale gegevensaanlevering van bank- en beleggingsproducten;
- de tussentijdse waarde van dergelijke producten op het moment van de jaarwisseling is vaak niet eenduidig te bepalen en wordt tijdens het contract vaak ook niet door de gegevensleverancier bijgehouden.

Let op:

De door cliënten aangehouden 'normale' aandelenopties maken onderdeel uit van de effectenportefeuille en vallen niet onder deze vrijstelling.

Creditcardrekeningen (FATCA/CRS)

In 2021 is voor de binnenlandse aanlevering de vrijstelling voor de aanlevering van creditcardrekeningen vervallen.

Voor de FATCA en de CRS geldt een afwijkende regelgeving. Creditcardrekeningen zijn, kort gezegd, van aanlevering in het kader van de FATCA en de CRS vrijgesteld op voorwaarde dat de financiële instelling regels en procedures heeft die het onmogelijk maken om een surplus van \$ 50.000 op de creditcardrekening te hebben, of die garanderen dat een surplus boven de \$ 50.000 binnen 60 dagen wordt teruggestort.

Is dit niet het geval kan geen beroep worden gedaan op een vrijstelling voor de FATCA en de CRS en dienen alle creditcardrekeningen van die financiële instelling te worden aangeleverd.

Dubbele aanlevering beleggingen

Beleggingen hebben in de regel de vorm van participaties, (certificaten van) aandelen en obligaties. Deze kunnen worden bewaard en geregistreerd door de uitgevende beleggingsinstelling of –onderneming zelf, maar ook deel uitmaken van een door de individuele belegger bij een andere financiële instelling aangehouden beleggingsrekening. Deze financiële instelling is vaak zelf verplicht de gegevens over beleggingsrekeningen aan te leveren.

Indien een beleggingsinstelling of –onderneming gegevens aanlevert over een beleggingsproduct en deze gegevens worden óók als onderdeel van een beleggingsrekening door een andere financiële instelling aangeleverd, is er sprake van een dubbele aanlevering. Dit is ongewenst. Beleggingsinstellingen en -ondernemingen hoeven daarom geen gegevens aan te leveren over beleggingsproducten die al op naam van de individuele belegger door een andere financiële instelling aan de fiscus worden aangeleverd. Deze vrijstelling geldt niet voor de FATCA en de CRS.

Consumptief krediet

- Leningen waarbij de opgenomen bedragen rechtstreeks worden aangewend voor de aanschaf van consumptieve goederen, zoals bij de aanschaf van een auto van een autoleasemaatschappij of bij op krediet kopen bij een postorderbedrijf. Dit blijkt uit doelbinding in de financieringsvoorwaarden en directe aanwending, dus zonder tussenkomst van de schuldenaar, van de lening voor aanschaf van het consumptief goed.
- Niet-hypothecaire leningen verstrekt door zelfstandig opererende ondernemingen die zich bezig houden met het aanbieden van consumptief krediet, en dit doen op basis van een, van de AFM verkregen vergunning, voor het aanbieden van krediet (art. 2:60 Wft).

Let op:

Gegevens over hypothecaire leningen moeten altijd worden aangeleverd.

Een aanbieder van consumptief krediet kan alle kenmerken hebben van de hierboven omschreven onderneming, op eenzelfde markt opereren, maar niet voldoen aan de voorwaarde dat men moet beschikken over een eigen van de AFM verkregen vergunning. Het kan zijn dat men gebruik maakt van de vergunning van een derde, bijvoorbeeld de bankvergunning van de aandeelhouder. Door een dergelijke onderneming verstrekte leningen zijn in beginsel niet vrijgesteld van aanlevering van gegevens.

Het is echter niet de bedoeling dat vergelijkbare ondernemingen ongelijk worden behandeld. Indien een aanbieder van consumptief krediet van mening is dat een verplichting tot het aanleveren van gegevens over niet-hypothecaire leningen haar concurrentiepositie schaadt kan via het contactcenter van de Belastingdienst een verzoek tot vrijstelling worden ingediend.

Het feit dat een leenproduct is vrijgesteld van gegevensaanlevering wil overigens niet zeggen dat aan te leveren gegevens niet beschikbaar dienen te zijn. Immers voor individuele gevallen kan de inspecteur verzoeken om aanleveren van gegevens. Eén van die gegevens is het BSN van de kredietnemer. U dient dit vastgelegd te hebben in uw administratie.

Kredieten verstrekt in het kader van de 'Garantstellingsregeling curatoren'

Dit zijn kredieten verstrekt door een financiële instelling op basis van een overeenkomst met de Staat afgesloten ten behoeve van de bancaire dienstverlening inzake de 'Garantstellingsregeling curatoren 2012' van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

Rekeningen van curatoren en bewindvoerders die voldoen aan de RECOFA-richtlijnen

Rekeningen van curatoren en bewindvoerders die voldoen aan de tenaamstelling volgens de RECOFA-richtlijnen hoeven niet te worden aangeleverd. Het betreft rekeningen met één van de volgende tenaamstellingen:

- [naam curator] in zijn/haar hoedanigheid van curator in het faillissement van [naam schuldenaar]
- [naam bewindvoerder] in zijn/haar hoedanigheid van bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling van [naam schuldenaar]
- [naam bewindvoerder] inzake de schuldsaneringsregeling van [naam schuldenaar]

N.B.

Het geld op de rekening is van de schuldenaar. Dat hij daarover niet vrij kan beschikken is voor FATCA/CRS niet van belang. Voor FATCA/CRS dient u dan ook deze rekeningen aan te leveren op naam van de schuldenaar. Dit is ook het geval wanneer de rekening in uw administratie op naam van de curator of bewindvoerder staat.

4.4.2 Vrijgestelde financiële instellingen

Let op:

De in deze paragraaf genoemde vrijstellingen gelden alleen voor de binnenlandse gegevensaanlevering. Voor de aanlevering van gegevens op basis van de FATCA en de CRS kunnen de hier genoemde financiële instellingen geen beroep doen op een vrijstelling.

Onderstaande financiële instellingen worden vrijgesteld van aanlevering van gegevens.

- Fiscaal transparante beleggingsfondsen. Dit zijn aanbieders van beleggingsproducten met de juridische structuur van een maatschap, VOF, besloten CV of besloten fonds voor gemene rekening (besloten FGR). Zij hoeven geen gegevens aan te leveren.
- Beleggingsmaatschappijen en niet-fiscaal transparant beleggingsfondsen in vastgoed. Dit zijn aanbieders van beleggingsproducten in vastgoed met de juridische structuur van een BV, NV, SE, open CV of open fonds voor gemene rekening (FGR). Zij hoeven geen gegevens aan te leveren over beleggingsproducten in vastgoed.

Beleggingsmaatschappijen en niet-fiscaal transparant beleggingsfondsen die naast beleggingen in vastgoed ook andere beleggingsproducten aanbieden zijn voor de aanlevering van gegevens over deze andere beleggingsproducten niet vrijgesteld van gegevensaanlevering.

Evenzeer zijn beleggingsmaatschappijen en niet-fiscaal transparant beleggingsfondsen die beleggingsproducten anders dan in vastgoed aanbieden niet vrijgesteld van aanlevering van gegevens.
Voor de toepassing van bovenstaande is het niet relevant of er sprake is van een fiscale beleggingsinstelling (FBI).

Daar waar hierboven gesproken wordt over een vrijstelling van aanlevering van gegevens door een beleggingsfonds geldt deze vrijstelling evenzeer voor de beheerder van dat fonds.

4.5 Bancaire producten

U doet opgaaf van bank- (betaal-, spaar- en leenproducten), beleggingsproducten en nettolijfrenteproducten van zowel natuurlijke als niet-natuurlijke personen. Voor de verdere uitwerking zie het schema paragraaf 4.2. U vermeldt daarbij elke bij u bekende rekeninghouder onafhankelijk van het land van ingezetenschap. U hoeft deze gegevens niet fiscaal te kwalificeren.

Voor niet-natuurlijke personen hoeft u geen opgaaf van leenproducten te doen.

4.5.1 Betaal- en spaarproducten

Bij de opgaaf van betaal- en spaarproducten gaat het om producten die bedoeld zijn om een positief saldo op aan te houden, zoals:

- betaal- en spaarrekeningen;
- deposito's;

- beleggersrekening (de aan de effectenrekening gekoppelde liquiditeitsrekening).

Lijfrentesparen², stamrechtsparen en eigenwoningssparen vallen hier niet onder. Dit is een andere gegevensaanlevering. Voor de lijfrentesparen en eigenwoningssparen bestaat een aparte handleiding, de handleiding EWLS.

De spaarrekening eigen woning (SEW) en het beleggingsrecht eigen woning (BEW) zijn spaarproducten die alleen hoeven te worden aangeleverd in het kader van CRS (zie ook paragraaf 4.6.2).

De opsomming in deze handleiding is niet limitatief. Twijfelt u of u gegevens van een door u aangeboden financieel product bij ons moet aanleveren? Neem dan contact met ons op, in paragraaf 7.2 vindt u de contactgegevens.

Let op:

Ook de gegevensaanlevering van *betaalde rente* voor betaal- en spaarproducten is verplicht.

Opgaaft van saldi

Bij saldi gaat het om die bedragen, die in fiscale zin tot de bezittingen voor de vermogensrendementsheffing (als bedoeld in artikel 5.3 van de Wet IB 2001) zouden kunnen behoren. Volgens afspraken tussen de Nederlandse Vereniging van Banken en de Belastingdienst wordt hieraan uitvoering gegeven door de gegevens van het boeksaldo per 31 december 24:00 uur van het jaar aan te leveren. Dit is het saldo dat door u aan de cliënt kenbaar is of wordt gemaakt.

Het saldo dat u aanlevert is de waarde in het economisch verkeer. Bij deposito's is dit gelijk te stellen aan het ingelegde bedrag vermeerderd met de aangegroeide rente. Indien een deposito een looptijd heeft gelijk aan of korter dan een jaar mag u zich beperken tot aanlevering van het ingelegde bedrag.

Ook al zijn het spaarproducten, gegevensaanleveringen van saldi en/of rente van de volgende producten moeten achterwege blijven:

- spaarproducten aan toonder;
- lijfrente-, stamrecht- en eigen woningsspaarrekeningen;

De handleiding EWLS beschrijft de gegevensaanleveringen van lijfrente- en eigen woningsspaarrekeningen. Een creditcardrekening is eigenlijk een leenproduct maar dient in bepaalde gevallen ook aangeleverd te worden in het kader van de FATCA en/of de CRS (zie ook hoofdstuk 4.4.1). Dat is niet mogelijk met het bestand LENSAGEG. Uit praktische overwegingen wordt een creditcardrekening daarom gezien als een betaal- en spaarproduct en aangeleverd met het bestand RENSAGEG.

Opgaaft van rente

Bij rente gaat het om alle gegevens die in fiscale zin rente zouden kunnen vormen. In principe gaat het dan om wat tussen de geldgever en de geldnemer is overeengekomen als vergoeding voor het bewaren of ter beschikking stellen van de hoofdsom.

U levert de rente aan die op een rekening is genoten in het kalenderjaar waarover u opgaaf doet. Het komt voor dat een rekeninghouder negatieve rente betaalt die

wordt berekend over het saldo van meerdere rekeningen, al dan niet na aftrek van een grenswaarde. In dat geval kunt u deze rente aanleveren als genoten op een aparte (dummy)rekening. Zie verder in deel 4 van deze handleiding voor de opgenomen voorbeelden.

Niet voor iedere financiële instelling is aanleveren met een aparte (dummy)rekening praktisch uitvoerbaar. Het is toegestaan negatieve rente op een andere wijze aan te leveren. Te denken valt hierbij aan het verwerken en aanleveren van negatieve rente op klantniveau. De aanlevering van de negatieve rente moet in ieder geval aan een tweetal voorwaarden voldoen. Allereerst dient de klant altijd door de financiële instelling te zijn geïnformeerd over de wijze waarop de rente wordt berekend en aangeleverd. De klant dient een eventueel in de vooraf ingevulde aangifte (VIA) bedrag aan rente te kunnen relateren aan hem door de financiële instelling verstrekte informatie. Verder mag geen datalek ontstaan. Dat betekent dat, door de wijze van aanleveren van de financiële instelling en het gebruik in de VIA, derden, waaronder mede-rekeninghouders, geen kennis kunnen nemen van de klant in rekening gebrachte rente, zonder dat daar door de klant toestemming voor is gegeven. Om ongewenste datalekken te voorkomen, kan het bijvoorbeeld nodig zijn de standaardvoorwaarden van rekeningen aan te passen of de klant expliciet te laten verklaren geen bezwaar te hebben tegen het feit dat mede-rekeninghouders kennis kunnen nemen van hem in rekening gebrachte negatieve rente. Indien u twijfelt of het door u gehanteerde systeem van in rekening brengen en aanleveren van negatieve rente aan voornoemde voorwaarden voldoet, kunt u hierover altijd met ons contact opnemen.

Ontvangen en betaalde rente mag u niet salderen, ook al vinden zij hun grond in hetzelfde product. U levert ontvangen rente aan met soortOpbrengst = 01 en betaalde rente met soortOpbrengst = 21.

Let op:

Ontvangen rente levert u aan als een positief bedrag en betaalde rente als negatief bedrag.

Uitzondering: Ontvangen rente kan als negatief bedrag aangeleverd worden als het een correctie is op in een eerder tijdvak betaalde rente. Evenzo mag betaalde rente als positief bedrag worden aangeleverd als het een correctie is op in een eerder tijdvak ontvangen rente.

4.5.2 Leenproducten

Bij leenproducten gaat het om producten die bedoeld zijn om een negatief saldo op aan te houden. Het gaat hier om gegevens over natuurlijke personen. Ook bij de opgaaf van leenproducten kan sprake zijn van een gezamenlijk belang.

Voorbeelden van leenproducten zijn:

- hypothecaire geldleningen;
- persoonlijke leningen;
- consumptief krediet;
- bouwdepots.

De opsomming in deze handleiding is niet limitatief. Twijfelt u of u gegevens van een door u aangeboden financieel product bij aan ons moet aanleveren? Neem dan contact met ons op, in paragraaf 7.2 vindt u de contactgegevens.

Let op:

Voor niet-natuurlijke personen hoeft u geen opgaaf van leenproducten te doen. Een lening verstrekt aan een eenmanszaak wordt gezien als een lening verstrekt aan een natuurlijk persoon, en moet dus worden aangeleverd. De gegevensaanlevering van ontvangen rente voor leenproducten is verplicht. Bouwdepots worden om praktische redenen als leenproducten aangemerkt. Ook voor bouwdepots is de aanlevering van ontvangen rente verplicht.

Opgaaf van saldi

Bij saldi als leenproduct gaat het om die bedragen die in fiscale zin tot de schulden voor de vermogensrendementsheffing zouden kunnen behoren, zoals bedoeld in artikel 5.3 van de Wet IB 2001, of om bedragen die zouden kunnen worden aangemerkt als eigenwoningschuld, in de zin van artikel 10 bis 1 en 3.119a van de Wet IB 2001. Het aan te leveren saldo van een schuld is de waarde in het economisch verkeer aan het einde van het jaar. Volgens afspraken tussen de Nederlandse Vereniging van Banken en de Belastingdienst wordt hieraan uitvoering gegeven door het boeksaldo per 31 december 24:00 uur van het jaar aan te leveren. Dit is het saldo dat door u aan de cliënt kenbaar is of wordt gemaakt.

Opgaaf van rente

Opgaaf van rente gaat om alles wat in fiscale zin rente zou kunnen vormen. In principe gaat het dan om wat tussen de geldgever en de geldnemer is overeengekomen als vergoeding voor het beschikbaar stellen van de hoofdsom, gedurende de looptijd van de geldlening.

Het gaat om rente die is betaald of is ontvangen in het kalenderjaar waarover u opgaaf doet.

Let op:

In het kader van de aanlevering van rentegegevens wordt toegestaan dat onder het begrip "betaalde rente" tevens wordt verstaan "in rekening gebrachte rente".

Correcties op betaalde rente worden aan het kalenderjaar toegekend op basis van de boekdatum van de correctie.

Uitzondering is de betaalde (hypotheek-)rente die in de eerste dag(en) van het volgende jaar wordt verwerkt. In dat geval sluit de gegevensaanlevering aan bij het aan de cliënt verstrekte jaaroverzicht.

Dit op voorwaarde dat bij het opstellen van dit overzicht een bestendige gedragslijn wordt gevolgd. In het algemeen zal deze rente in het jaaroverzicht zijn verwerkt als betaalde rente in het zojuist afgesloten jaar.

Kosten voor geldleningen mag u niet aanleveren. Een voorbeeld van dit soort kosten is de afsluitprovisie voor hypothecaire leningen of administratiekosten in het rentebedrag van een hypotheekvorm.

Ook voor vooruitbetaalde rente geldt dat de situatie zoals deze wordt vermeld op het financieel jaaroverzicht van de cliënt, leidend is voor de gegevensaanlevering. Als een cliënt rente vooruitbetaalt en de betreffende financiële instelling deze betaalde rente niet in het jaaroverzicht opneemt en dus niet aanlevert, moet de belastingplichtige dit eventueel zelf corrigeren in de aangifte.

U geeft ook de boeterente op die is verschuldigd bij de vervroegde (gehele of gedeeltelijke) aflossing van een geldlening of bij het voortijdig wijzigen van het rentepercentage van een (hypothecaire) geldlening. Vergoedingsrente is een andere naam voor boeterente.

U levert betaalde en ontvangen rente gescheiden aan. U mag bijvoorbeeld de op een bouwdepot ontvangen rente niet salderen met de op de hypotheek betaalde rente. Ook mag u bijvoorbeeld op een lening betaalde rente of eenmalig terugbetaalde boeterente niet salderen met eenmalig betaalde boeterente.

Hierop is één uitzondering: U dient ontvangen en betaalde rente te salderen en als één bedrag aan te leveren wanneer het binnen een jaar het dezelfde soort soortOpbrengst betreft die haar oorsprong vindt in hetzelfde product. U saldeert bijvoorbeeld wanneer als gevolg van een wijziging in het Euribor rentetarief binnen

het jaar op een (hypothecaire) lening zowel rente is betaald als rente is ontvangen. Bijlage 8 van deel 1 van deze handleiding geeft een nadere toelichting op hoe binnen de bestaande systematiek voor gegevensaanlevering rente, waaronder eenmalig terugbetaalde boeterente, bij leenproducten aangeleverd dient te worden. In deel 4 van deze handleiding vindt u nog een aantal voorbeelden.

Restschulden

Leenproducten die gerelateerd zijn aan de verkoop van een woning zijn in bepaalde gevallen fiscaal te kwalificeren als een restschuld. Dit is het geval wanneer:

- De woning na 28 oktober 2012 en vóór 1 januari 2018 is verkocht
- De woning voor de verkoper zijn/haar hoofdverblijf was
- De verkoopprijs van de woning lager was dan de eigenwoningschuld en de verkoopkosten

Wordt aan deze voorwaarden voldaan dan mag de schuldenaar nog maximaal 15 jaar na de verkoopdatum de betaalde rente en financieringskosten aftrekken.

Aan gegevensleveranciers wordt niet gevraagd een lening fiscaal te kwalificeren. Mogelijk bevat uw administratie echter gegevens die indiceren dat er sprake kan zijn van een restschuld in fiscale zin, en dus van een recht op aftrek van de betaalde rente. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer u heeft vastgelegd dat de schuld is ontstaan bij verkoop van een woning in de periode tussen 28 oktober 2012 en 1 januari 2018. Alsdan kunt u dit aangeven met het optioneel aan te leveren element 'indicatieRestschuld'.

Aanvullende gegevens

Aanvullend moet u het volgende aanleveren:

Voor iedere lening:

- een indicatie of er sprake is van een hypothecaire schuld.

Voor iedere lening afgesloten op of ná 1 januari 2013:

- de datum van aangaan van de schuld;
- een indicatie of er sprake is van een schuld als bedoeld in art. 3.119a Wet IB 2001. Er is sprake van een dergelijke schuld als er – op basis van de productkenmerken van de lening – sprake is van een schuld aangegaan voor de eigen woning ter zake waarvan een contractuele verplichting geldt deze gedurende de looptijd ten minste annuïtair en in ten hoogste 360 maanden volledig af te lossen (indicatieAnnuïtair).

Voor leningen afgesloten vóór 1 januari 2013 is aanlevering van deze twee aanvullende gegevens optioneel.

Voor iedere lening afgesloten op of ná 1 januari 2013 én met indicatieAnnuïtair:

- het startbedrag van de schuld;
- de nominale rentevoet op jaarbasis zoals die geldt per 31 december 24:00 uur van het kalenderjaar;
- de contractuele einddatum van de schuld.

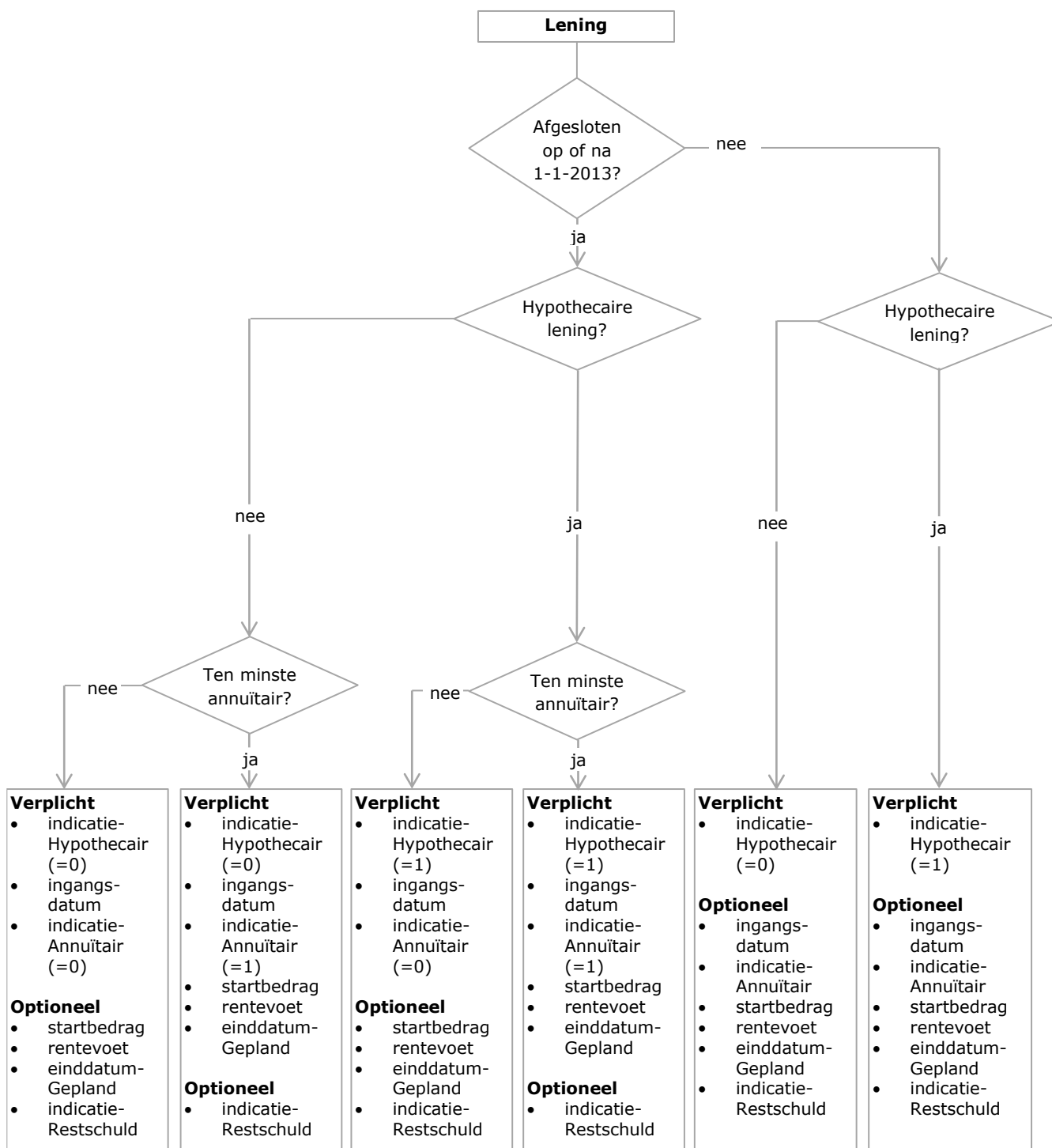
Voor alle andere leningen is aanlevering van deze drie aanvullende gegevens optioneel.

Let op:

Bij een doorlopend krediet is er geen contractuele verplichting om deze in ten minste 360 maanden af te lossen. De indicatie Annuitair moet u bij een doorlopend krediet op 0 stellen.

Over het laatste jaar van de lening hoeft u niets aan te leveren als er geen rente en saldi zijn. Is er wel een rente dan levert u die rente aan, plus een saldo met bedraghoogte 0. Als het van toepassing is, vult u de rentevoet (bij Leningkenmerken) in met het percentage zoals dit gold voor de laatste termijn.

Welke aanvullende gegevens moeten worden aangeleverd?

4.5.3

Beleggingsproducten

Bij beleggingsproducten gaat het om producten die bedoeld zijn om te beleggen. Ook bij de opgaaf van beleggingsproducten kan sprake zijn van een gezamenlijk

belang. Voorbeelden van beleggingsproducten zijn:

- effectenportefeuilles;
- aandelen;
- obligaties;
- aandelenopties;
- participaties in een beleggingsinstelling;
- goudrekeningen.

Deze opsomming is niet limitatief. Twijfelt u of u gegevens van een door u aangeboden financieel product bij ons moet aanleveren? Neem dan contact met ons op, in paragraaf 7.2 vindt u de contactgegevens.

Let op:

Ook al is er sprake van beleggingen, beleggingen in effecten gekoppeld aan levensloopteekeningen, lijfrentespaar³, stamrechtspaar- en eigenwoningsspaarrekeningen vallen buiten deze rubriek. Deze waarden moet u hier niet opgeven.

Opgaaf van saldi effectenportefeuille

Bij de saldi van effectenportefeuilles gaat het om die bedragen die in fiscale zin onder de bezittingen voor de vermogensrendementsheffing kunnen vallen (als bedoeld in artikel 5.3 van de Wet IB 2001). Volgens afspraken tussen de Nederlandse Vereniging van Banken en de Belastingdienst wordt hieraan uitvoering gegeven door de waarde per 31 december 24:00 uur van het jaar aan te leveren. Dit is het saldo dat door u aan de cliënt kenbaar is of wordt gemaakt. Voor de beursgenoteerde effecten moet de waarde worden bepaald op grond van artikel 5.21 van de Wet IB 2001 (waarde in aangewezen prijscourant). Voor niet-beursgenoteerde effecten levert u de waarde in het economisch verkeer op het peilmoment aan. Als dit saldo achteraf moet worden gecorrigeerd, kunt u hiervoor een correctie insturen.

Let op:

U mag geen uitsplitsing maken naar individuele onderliggende beursgenoteerde of niet-beursgenoteerde fondsen. U moet de waarde van de portefeuille wel uitsplitsen volgens de codering genoemd in de specificaties (deel 2 Berichtspecificatie van de handleiding).

Opgaaf van dividend en obligatierente

Uw opgaaf gaat om alles wat in fiscale zin dividend kan vormen, zoals omschreven in artikel 3, lid 1 Wet op de dividendbelasting 1965. Het gaat om het bruto dividend dat de rekeninghouder ontving in het kalenderjaar waarover u opgaaf doet.

Ook doet u opgaaf van de rente op obligaties. Hieronder valt ook de meegekochte en meeverkochte rente op obligaties. Het gaat om obligatierente die de rekeninghouder ontving en betaalde in het kalenderjaar waarover u opgaaf doet.

Let op:

Betaalde rente op obligaties moet aangeleverd worden als een negatief bedrag.

³ Deze handleiding heeft wél betrekking op gegevens over **netto**lijfrentespaarrekeningen en –beleggingsrechten.

Opgaaf van dividendbelasting, buitenlandse bronbelasting en het bedrag waarover deze belasting is ingehouden

Uw opgaaf gaat om dividendbelasting en buitenlandse bronbelasting die is ingehouden op dividend en rente op obligaties. U levert deze per land van inhouding aan samen met het bedrag waarover dividendbelasting of buitenlandse bronbelasting is ingehouden aan. U gebruikt hiervoor de groep 'bronbelasting'.

Het ingehouden bedrag aan dividendbelasting en buitenlandse bronbelasting komt voor rekening van de rekeninghouder, daarom levert u dit bedrag altijd als negatief bedrag aan.

Let op:

Geef de ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronbelasting altijd op als een negatief bedrag.

4.5.4 Nettolijfrenteproducten

Bij de opgaaf van nettolijfrenteproducten gaat het om die producten waarvoor een vrijstelling geldt in box 3, te weten:

- nettolijfrentespaarrekeningen;
- nettolijfrentebeleggingsrechten.

Let op:

Lijfrente-, stamrecht-, eigenwoningsspaarrekeningen en nettopensioenproducten vallen buiten deze rubriek.

4.5.4.1 Opgaaf van inleggen en saldi

U doet opgaaf van alle inleggen, gesaldeerd met alle onttrekkingen in het kalenderjaar.

Indien de rekeninghouder ingezetene is van een CRS-land of een omschreven Amerikaans persoon is, geeft u naast de inleg ook het saldo op van de nettolijfrenterekening of het nettolijfrentebeleggingsrecht. Het gaat hierbij om het boeksaldo per 31 december 24:00 uur van het kalenderjaar.

4.5.4.2 Gebeurtenissen nettolijfrenteproducten

Bij de opgaaf van een gebeurtenis gaat het om gebeurtenissen voor die producten waarvoor een vrijstelling geldt in box 3, te weten:

- gebeurtenissen met betrekking tot nettolijfrentespaarrekeningen;
- gebeurtenissen met betrekking tot nettolijfrentebeleggingsrechten.

Let op:

Lijfrente-, stamrecht-, eigenwoningsspaarrekeningen en nettopensioenproducten vallen buiten deze rubriek.

Opgaaf van een gebeurtenis

Dit is van toepassing op nettolijfrenteproducten als één van de volgende omstandigheden zich heeft voorgedaan:

- Aanspraak artikel 5.16 Wet IB 2001 is gewijzigd en voldoet niet meer aan de voorwaarden (art. 5.16c, lid 1-a, Wet IB 2001).
- Aanspraak artikel 5.16 is afgekocht of vervreemd (art. 5.16c, lid 1-b, Wet IB 2001) Er is geen sprake van afkoop van een aanspraak op een nettolijfrente ingeval het een aanspraak op een nettolijfrente betreft waarvan nog geen

termijnen zijn vervallen en de waarde in het economische verkeer van de aanspraak op het onmiddellijk aan het tijdstip van afkoop voorafgaande tijdstip niet meer bedraagt dan het bedrag genoemd in artikel 3.133, lid 2, onderdeel d Wet inkomstenbelasting 2001 (grens afkoop kleine nettolijfrente ad € 4.607). In een dergelijke situatie is er geen sprake van een schending en een opgaaf van een gebeurtenis hoeft dus niet plaats te vinden.

- Aanspraak artikel 5.16 Wet IB 2001 is formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid (art. 5.16c, lid 1-b, Wet IB 2001).
- De verplichtingen met betrekking tot een aanspraak op een nettolijfrente gaan over op een andere aanbieder dan bedoeld in artikel 5.16a Wet IB 2001 (art. 5.16c, lid 1-c, Wet IB 2001).

In dit geval geeft u ook de waarde van het product aan het *begin* van het kalenderjaar op.

Gegevens over een gebeurtenis worden direct aangeleverd, doch uiterlijk op de laatste dag van de maand volgend op de maand waarin de omstandigheid zich heeft voorgedaan.

4.6 Internationale gegevensuitwisseling

De ontwikkelingen op het gebied van de internationale gegevensuitwisseling staan niet stil.

Onder 'rekeninghouder' wordt voor de FATCA en de CRS verstaan:
"De persoon die door de financiële instelling die de rekening beheert, is geregistreerd of wordt geïdentificeerd als de houder van een financiële rekening."

De regelgeving gaat ook nog nader in op de situatie wanneer een persoon, niet zijnde een financiële instelling, als gevolmachtigde, bewaarder, vertegenwoordiger, ondertekenaar, beleggingsadviseur of tussenpersoon een financiële rekening houdt namens of voor rekening van een derde.

In dat geval wordt deze persoon niet aangemerkt als de houder van de rekening, maar wordt de derde aangemerkt als de houder van de rekening. Er kan dus niet worden volstaan om één rekening aan te leveren op naam van deze derde maar er moet worden aangeleverd op naam van de uiteindelijke houders van de participaties.

Uitzondering hierop is de situatie dat deze derde een financiële instelling is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer een beleggingsentiteit distributie van participaties (of obligaties) overlaat aan een bank, en de participaties worden door de bank voor haar klanten gehouden op een effectenrekening. In dat geval mag de beleggingsentiteit de bank aanmerken als rekeninghouder van alle door de bank gedistribueerde participaties. Rekeningen van financiële instellingen hoeven overigens voor de FATCA en de CRS niet te worden aangeleverd.

4.6.1 De Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA)

Het doel van de FATCA is het mogelijk maken dat opbrengsten van rekeningen van omschreven Amerikaanse personen effectief worden belast overeenkomstig het nationale recht van de Verenigde Staten van Amerika. De FATCA heeft tot gevolg dat elke financiële instelling in de wereld in beginsel verplicht is om van elke omschreven Amerikaans persoon bepaalde financiële gegevens aan de Verenigde Staten door te geven. Nederland heeft op 18 december 2013 een IGA met de Verenigde Staten afgesloten om de gevraagde informatie van financiële instellingen in Nederland in te winnen en door te geven aan de Amerikaanse Internal Revenue Service (IRS).

Registratie

Op grond van de FATCA-regelgeving moeten financiële instellingen zich aanmelden bij de IRS. Bij deze aanmelding krijgt iedere financiële instelling een registratienummer, het Global Intermediary Identification Number (GIIN). In het berichtmodel is het mogelijk gemaakt om bij de gegevensaanlevering ook het GIIN te vermelden.

Wanneer zelfstandige onderdelen binnen uw financiële instelling een eigen GIIN hebben, dan kan voor de gegevensaanlevering van die onderdelen het afwijkende GIIN worden vermeld. Op deze manier hoeft u uw huidige binnenlandse gegevensaanlevering niet te splitsen in afzonderlijke bestanden om zo aan uw FATCA verplichting te voldoen.

Identificatie

Zoals eerder is aangegeven heeft de gegevensaanlevering in het kader van de FATCA betrekking op omschreven Amerikaanse personen. Wanneer u een cliënt als omschreven Amerikaans persoon moet aanmerken is aangegeven in de FATCA-regelgeving en in de NL IGA. In deze regelgeving wordt gebruikgemaakt van een aantal indicatoren op grond waarvan u nader onderzoek moet doen om de status van uw cliënt vast te stellen.

Het berichtmodel is zodanig ingericht dat u voor een omschreven Amerikaans persoon kunt aangeven dat de gegevens aan Amerika moeten worden doorgegeven. Daarbij moet ook worden aangegeven onder welk administratienummer (US TIN) de betreffende rekeninghouder in Amerika bekend is.

Financiële gegevens

De gegevens die u in het kader van de FATCA moet aanleveren, komen voor een groot deel overeen met de gegevens voor de binnenlandse gegevensaanlevering. Zie hiervoor de voorgaande paragrafen. Het begrip 'overige inkomsten' van art. 2.2.a.5 van de NL IGA is voor de aanlevering verder niet meer relevant, omdat alle aan te leveren gegevens in deze handleiding zijn opgenomen. Ditzelfde geldt voor 'een rekening niet omschreven' van art. 2.2.a.7 NL IGA.

De NL IGA spreekt over het aanleveren van betalingen. Vanwege de vele onduidelijkheden rondom dit onderwerp en het tijdelijke karakter ervan, is besloten om in de gegevensaanleveringen slechts die NP-FFI's te betrekken die rekeninghouder zijn. U levert van deze NP-FFI's geen betalingen, maar u volstaat met het aangeven dat de rekeninghouder relevant is voor doorlevering aan de Verenigde Staten op grond van artikel 2.2.a.4 tot en met artikel 2.2.a.7. U behandelt de NP-FFI als een omschreven Amerikaans persoon. U levert hierbij dus wel de rekening, maar niet de betalingsgegevens aan.

Gegevens van NP-FFI's die geen rekeninghouder zijn laat u geheel achterwege.

Een nadere toelichting over de in het kader van de FATCA aan te leveren bruto-opbrengsten en overige opbrengsten vindt u in bijlage 7.

Verplicht aanleveren US TIN

Vanaf 1-1-2020 bent u verplicht bij iedere rekeninghouder het Tax Identification Number (TIN) aan te leveren. Indien de US TIN (nog) ontbreekt, kunt u gebruik maken van één van de codes "22222222" (9x2) tot en met "99999999" (9x9).

Een nadere toelichting op het gebruik van deze codes vindt u in bijlage 9 van deze handleiding.

Het gebruik van voornoemde codes is niet verplicht en geeft ook geen ontheffing van de plicht een US TIN aan te leveren. Echter, gebruik van de codes kan, bij juist gebruik en in combinatie met het voldoen aan de in bijlage 9 genoemde voorwaarden, voorkomen dat een FI als significant non-compliant wordt aangemerkt, enkel omdat bij de aanlevering van een bestaande rekening één of

meerdere US TIN's ontbreken

In alle gevallen dat een valide TIN ontbreekt zal door de IRS een foutbericht worden gegenereerd. U heeft dan 120 dagen om te corrigeren en dus alsnog het US TIN van de rekeninghouder te achterhalen en aan te leveren.

4.6.2 De Common Reporting Standard (CRS)

Voortbouwend op de FATCA heeft de OESO, op verzoek van de G20, een standaard ontwikkeld voor de automatische uitwisseling van gegevens, de Common Reporting Standard (CRS).

In 2014 heeft Nederland, samen met 51 andere landen, de 'Declaration on Automatic Exchange of Information in Tax Matters' ondertekend. Het aantal deelnemende landen is daarna nog fors uitgebreid. In de verklaring committeren de deelnemers zich tot automatische informatie-uitwisseling van belastinggegevens op basis van de door de OESO ontwikkelde Common Reporting Standard (CRS).

CRS-landen

U hoeft alleen aanvullende gegevens in het kader van de CRS aan te leveren over rekeninghouders met een fiscaal woonland anders dan Nederland en waarmee een overeenkomst voor gegevensuitwisseling is afgesloten. Het is overigens mogelijk dat een rekeninghouder meerdere fiscale woonlanden heeft.

De voorlopige en definitieve CRS-landenlijst wordt gepubliceerd op de website Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer (odb.belastingdienst.nl).

Identificatie

De CRS legt de financiële instellingen op hun klanten te identificeren en na te gaan wat hun fiscaal woonland is, en geeft regels hoe dit te doen. Net als bij de FATCA wordt daarbij onderscheid gemaakt tussen natuurlijke en niet-natuurlijke personen/rekeninghouders, bestaande en nieuwe rekeningen, en hoge- en lagewaarderekeningen.

Anders dan bij de FATCA bestaat er bij de CRS geen ondergrens. Elke in aanmerking komende rekeninghouder moet worden gerapporteerd, ongeacht het saldo op de rekening.

Let op:

Indien bij het onderzoek van elektronische dossiers alleen een poste-restanteadres of een 'per adres' voor de rekeninghouder/natuurlijke persoon wordt gevonden, een daaropvolgend onderzoek van de papieren dossiers geen indicatoren oplevert, en geen eigen verklaring of bewijsstukken van de rekeninghouder worden verkregen waarmee het fiscale woonland kan worden vastgesteld, kunt u dit aangeven met het element 'ongedocumenteerdeRekening'

Financiële gegevens

De gegevens die u in het kader van de CRS moet aanleveren, komen voor een groot deel overeen met de gegevens voor de binnenlandse gegevensaanlevering.

Hoewel gehanteerde begrippen in sommige gevallen afwijkend worden gedefinieerd is de CRS-wetgeving in hoge mate gelijk aan die van de FATCA-wetgeving.

Voorbeeld van een dergelijk verschil is te vinden in de definitie van een passieve niet-financiële entiteit (bij de CRS een NFE, bij de FATCA een NFFE). Voor de CRS wordt onder een passieve NFE tevens begrepen een beleggingsentiteit in een land dat niet meedoet aan het uitwisselen van gegevens op basis van de CRS.

Een nadere toelichting over de in het kader van de CRS aan te leveren bruto-opbrengsten en overige opbrengsten vindt u in bijlage 7.

Uitzonderingen op het begrip 'financiële rekening' ('Financial Account')

Voor de CRS zijn de categorieën 'uitgezonderde rekeningen' (rekeningen die geen financiële rekening zijn en daarom uitgezonderd van rapportage) geregeld in Sectie VIII.C.17 en het daarbij behorende commentaar. De voor Nederland geaccepteerde uitgezonderde rekeningen zijn:

- Oudedagslijfrenten;
- Bouwdepot;
- Gouden-handdruk stamrecht.
- Alimentatielijfrente rekening, als gebruik wordt gemaakt van een geblokkeerde rekening die wordt gehouden door een neutrale en financieel betrouwbare derde in samenhang met een rechterlijke uitspraak.

Anders dan in het verleden zijn de kapitaalverzekering eigen woning (KEW), de spaarrekening eigen woning (SEW) en het beleggingsrecht eigen woning (BEW), de invalide kindrekening en in bepaalde gevallen de alimentatielijfrente voor de CRS geen 'uitgezonderde rekeningen' meer.

Voor de FATCA zijn deze producten wel vrijgesteld van aanlevering.

5 Logistiek

5.1 Algemeen

U levert uw gegevens via een beveiligde internetverbinding aan. We noemen dit Elektronisch berichtenverkeer (EBV). In deel 2 van de handleiding is hierover meer specifieke informatie gegeven.

Moment van aanleveren

De Belastingdienst heeft voor het gebruik van de gegevens in de vooraf ingevulde aangifte belang bij een zo vroeg mogelijke aanlevering door de banken. Stuur uw jaarlijkse opgave bij voorkeur zo snel mogelijk na afloop van het kalenderjaar in. Op basis van artikel 22 lid 5 sub c Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 moeten de gegevens voor 1 februari, volgend op het kalenderjaar waarop de gegevens betrekking hebben, bij de Belastingdienst binnen zijn. Artikel 22 lid 6 geeft de mogelijkheid de afspraak te maken van deze datum af te wijken.

De uiterste datum waarop uw klantgegevens bij de Belastingdienst binnen moeten zijn, is vastgesteld op 1 februari van het jaar volgend op het jaar waarover moet worden aangeleverd. Dit is de wettelijke datum ingevolge artikel 22 lid 5, letter c Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001. Dat geldt voor de berichtstromen Beleggingsproducten (DIVIDWEP), Leenproducten (LENSGEG) en Eigen Woning Lijfrente Sparen (EWNLSGEG).

Correcties op deze berichtstromen kunt u tot 11 februari 17.00 uur inzenden. Deze correcties worden dan gegarandeerd beschikbaar gesteld in de VIA download.

Voor de berichtstromen Betaal- en Spaarproducten (RENSAGEG) geldt onveranderd de uiterste datum van inzending van vóór 1 mei, conform artikel 22 lid 5, letter b Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001. De FATCA- en/of CRS-gegevens levert u vóór 1 augustus in.

Er is ook een mogelijkheid om al uw gegevens van de berichtstromen Beleggingsproducten, Leenproducten, Betaal- en spaarproducten en Eigen Woning Lijfrente Sparen, inclusief de aanlevering voor de FATCA en de CRS, vóór 1 februari in te leveren. Daarmee kunt u in één keer aan uw leveringsverplichting voldoen. Als u dat wilt doen, hoeft u daarvan geen melding bij de Belastingdienst te maken.

Samenvatting moment van aanleveren

Berichtstroom Bank- en beleggingsproducten	Aanleveren vóór:
Leenproducten (LENSAGEG)	1 februari van het jaar erop
Beleggingsproducten, eventueel inclusief de FATCA en de CRS (DIVIDWEP)	1 februari van het jaar erop
Betaal- en spaarproducten, eventueel inclusief de FATCA en de CRS (RENSAGEG)	1 mei van het jaar erop
Gebeurtenissen Eigen Woning & Netto Lijfrente Gegevens (GEWNLSGEG)	1 februari van het jaar erop
Gegevens nettolijfrenteproducten, eventueel inclusief de FATCA en de CRS (EWNLSGEG)	1 februari van het jaar erop
FATCA-gegevens (DIVIDWEP, RENSAGEG)	1 augustus van het jaar erop
CRS-gegevens (DIVIDWEP, RENSAGEG)	1 augustus van het jaar erop

De Eigenwoningssparen en lijfrentesparen gegevens moet u via een andere berichtstroom aanleveren. Zie daarvoor de handleiding EWLS, deze kunt u vinden op de website (<https://odb.belastingdienst.nl>).

De in bovenstaand schema opgenomen datum van aanleveren is een datum in het jaar volgend op het jaar waarover de plicht tot aanleveren bestaat.

Bronnen en berichtgevers

Voor het aanleveren van gegevens onderscheidt de Belastingdienst in haar administratie bronnen en berichtgevers. Een bron is de formele eigenaar van de gegevens en is verplicht tot de gegevensaanlevering. Een berichtgever is de organisatie die de feitelijke aanlevering verzorgt namens de bron. We verduidelijken dit met drie voorbeelden:

VOORBEELD 1

Financiële instelling A is verplicht tot gegevensaanlevering en levert zelf haar gegevens aan. Deze instelling is daarmee zowel bron als berichtgever.

VOORBEELD 2

Financiële instelling B beheert spaartegoeden, leningen en effectenportefeuilles van haar cliënten. De administratie van B is uitbesteed aan servicebedrijf C. B is verplicht tot gegevensaanlevering en is daarmee de bron. C zal de gegevenslevering doen namens B en is daarom de berichtgever.

VOORBEELD 3

De financiële instellingen X en Y zijn zelfstandige onderdelen van een grotere organisatie en zijn allebei verplicht tot gegevensaanlevering. Beide instellingen zijn om deze reden bronnen. Een ander zelfstandig bedrijfsonderdeel Z verzorgt delen van de overkoepelende administratie, waaronder ook het aanleveren van de gegevens voor X en Y. Z is daarom de berichtgever.

De Belastingdienst communiceert met de bron over de kwaliteit van de gegevens, en met de berichtgever over de verwerking.

De bron ontvangt de uitnodigingsbrieven, verzoeken om correcties en herinneringen. U krijgt bij de uitnodigingsbrief geen aanleveringsnummer van ons. U moet elk bestand voorzien van een aanleveringsnummer volgens uw eigen systematiek (zie verder paragraaf 4.2.1.1 van deel 2 Berichtspecificatie). Elk bestand dat u aanlevert geeft u dus een unieke identificatie. Dit nummer gebruiken we in de communicatie over het bestand. De berichtgever moet voldoen aan de verplichtingen die aan de bron zijn gesteld. Voldoet een berichtgever hier niet aan, dan meldt de Belastingdienst dit aan de eigenaar (de bron) van de gegevens.

Om het totale proces goed te laten verlopen, is het belangrijk dat uw gegevens goed bij de Belastingdienst staan geadministreerd. Wij verzoeken u dan ook om wijzigingen in uw naam, adres, woonplaats en andere contactgegevens zo spoedig mogelijk aan ons door te geven. In paragraaf 7.2 vindt u onze contactgegevens.

Rechtspersonen Samenwerkingsverbanden Informatienummer (RSIN)

U levert gegevens van uw cliënten aan de Belastingdienst. Die gegevens gebruiken we voor diverse doeleinden, bijvoorbeeld om de aangiftes van uw cliënten te controleren. Het is daarom belangrijk dat voor alle partijen duidelijk is waar die gegevens vandaan komen. Om bronnen en berichtgevers binnen onze werkprocessen te identificeren gebruiken we het RSIN. Dit nummer wordt vastgelegd voor zowel een bron als een berichtgever. Met het RSIN dient u de

officiële naam waarmee de rechtspersoon bij de Kamer van Koophandel is ingeschreven mee te leveren.

Identificatie van rekeningen

Rekeningen worden uniek geïdentificeerd door de combinatie rekeningnummer en productId.

Dankzij identificatie kunnen verschillende gegevensaanleveringen over eenzelfde rekening aan elkaar worden gerelateerd. Dit is aan de orde bij het juist verwerken van correcties en het traceren van rekeningen over de jaren heen.

Het is mogelijk om wijzigingen van identificerende gegevens door te geven.

Het label wordt niet voor identificatie gebruikt is een vrij tekstveld dat ook bedoeld is voor presentatiedoeleinden. Zo wordt de tekst van het label in de Vooraf ingevulde Aangifte (VIA) getoond als toelichting op het rekeningnummer.

5.2 Heraanleveringen, correcties, aanvullingen en intrekkingen

Het kan voorkomen dat de Belastingdienst constateert dat een heraanlevering noodzakelijk is, omdat de initiële aanlevering technische of inhoudelijke fouten bevat. Als wij uw aanlevering technisch niet kunnen verwerken, of als deze inhoudelijk van onvoldoende kwaliteit is, vragen wij u om een nieuwe verbeterde gegevensaanlevering. Bij dit verzoek geven wij met een foutverslag of een verwerkingsverslag aan op welke punten uw eerdere aanlevering niet aan de eisen voldeed. Als we vaststellen dat een heraanlevering noodzakelijk is, nemen we telefonisch contact met u op.

Bij een heraanlevering moet u het hele bestand aanleveren, ook de rekeningen die eerder wel juist zijn aangeleverd. Lever het bestand op dezelfde manier en onder dezelfde aanleveringnummers aan als bij de initiële levering. Het proces is hetzelfde als bij de initiële aanlevering. In deel 2 van de handleiding ziet u het overzicht van terugmeldingen van de dialoogmodellen. Voor een juiste verwerkingsvolgorde moet u altijd het verwerkingsverslag of foutbericht van de Belastingdienst afwachten voordat u een heraanlevering doet. Wij communiceren in dit geval met de berichtgever, behalve als dit anders is afgesproken.

Van correcties is bijvoorbeeld sprake als u een verwerkingsverslag ontvangt met fouten die de verwerking niet hebben tegengehouden. Het bestand als geheel is niet afgekeurd. Het is mogelijk dat u bij specifieke rekeningen onjuiste gegevens hebt ingestuurd of niet alle gegevens hebt verstrekt. Mogelijk hebt u een correctie in uw administratie doorgevoerd die betrekking heeft op al aangeleverde gegevens. Gebruik dan een nieuw aanleveringnummer voor deze verbeterde gegevensaanlevering.

Elke rekening waarvan u (in een niet geheel afgekeurd bestand) eerder een opgave hebt ingediend (al of niet correct bevonden) kunt u corrigeren door de rekeningopgave opnieuw aan te leveren met de juiste gegevens. Wanneer u een eerdere rekeningopgave ongedaan wilt maken, kunt u dit doen door deze opnieuw aan te leveren met als markering 'intrekking'. Meer informatie over de manier waarop de diverse correcties, aanvullingen en intrekkingen gedaan kunnen worden, vindt u in deel 2 Berichtspecificatie, paragraaf 3.3, van de handleiding.

De Belastingdienst wil qua informatieverstrekking aan de cliënt gelijklopen met de financiële instellingen. Wij willen voorkomen dat een belastingplichtige discrepantie ervaart door verschillende waarden. Het gaat dan om de waarden die via de vooraf ingevulde aangifte worden verstrekt in verhouding tot de waarden die de financiële instelling bekend heeft gemaakt aan de belastingplichtige, zijn cliënt. Als een financiële instelling na de initiële gegevensaanlevering aan de Belastingdienst en het

versturen van het financiële overzicht aan zijn cliënt, aan de cliënt wijzigingen op deze gegevens verstrekt, dan wil de Belastingdienst deze ook graag zo snel mogelijk ontvangen.

Wij willen alle correcties ontvangen die nodig zijn om gegevens op een juiste manier vooraf in te vullen. Dit geldt uiteraard voor correcties op bedragen, maar ook op coderingen die gebruikt worden bij de fiscale kwalificatie van de bezittingen of schulden, zoals de codes van soort saldo/waarde, soort opbrengst en gezamenlijk belang.

Let op:

De volgorde van eventuele correcties bepalen wij op basis van het meegeleverde aanmaakmoment. Zorg er daarom voor dat de volgorde waarin u bestanden aanmaakt, overeenkomt met de volgorde van de daarin vermelde aanmaakmomenten.

Correcties, aanvullingen en intrekkingen kunt u aanleveren tot 15 maanden na beëindiging van het gegevenstijdvak waarop ze betrekking hebben. Wanneer u na de periode van 15 maanden nog een correctie wilt aanleveren, neem dan contact op met uw accountmanager.

Correcties die voor 1 juli van het jaar volgend op het kalenderjaar zijn aangeleverd bij de Belastingdienst, verwerken we in het proces van de vooraf ingevulde aangifte. Als correcties binnen twee maanden na de vastgestelde inleverdatum zijn aangeleverd, worden deze in het proces van de vooraf ingevulde aangifte gecorrigeerd. Later aangeleverde correcties worden onderdeel van het toezichtproces.

Correcties die voor 1 augustus van het jaar volgend op het kalenderjaar zijn aangeleverd bij de Belastingdienst worden verwerkt in de initiële levering van FATCA-gegevens aan de Verenigde Staten en van CRS-gegevens aan de relevante verdragspartners.

Correcties die na 1 augustus zijn ingediend worden in januari van het volgende jaar verwerkt in een aanvullende doorlevering van FATCA en CRS-gegevens. Van nadien aangeleverde correcties kan niet worden gegarandeerd dat deze nog worden doorgeleverd.

5.3 Geen gegevens aan te leveren

In het geval dat u geen gegevens hoeft aan te leveren voor het belastingjaar waarvoor u bent uitgenodigd, kunt u dit aangeven door het sturen van een e-mail naar het volgende e-mailadres: gegevensuitwisseling@belastingdienst.nl

Hiermee voorkomt u dat er een herinnering wordt verstuurd.

Ook in het geval u een product helemaal niet meer verkoopt of een product verkoopt waarvoor u geen gegevens hoeft aan te leveren, kunt dit doorgeven aan bovengenoemd adres. U wordt dan niet langer uitgenodigd tot het doen van gegevensleveringen voor het betreffende product.

6 Kwaliteit

Wanneer wij uw gegevensaanlevering hebben ontvangen en verwerkt, ontvangt u hierover een terugkoppeling. U ontvangt daarbij een rapport over een technische fout of een inhoudelijk verwerkingsrapport. Bij geconstateerde fouten in het bestand krijgt u hierover altijd een melding. Het moment waarop u deze meldingen ontvangt is afhankelijk van de inhoud en functie van deze melding.

6.1 Kwaliteitseisen

De Belastingdienst gebruikt de gegevens die u aanlevert onder andere voor de vooraf ingevulde aangifte inkomstenbelasting. De zorg voor een tijdige, juiste en volledige gegevensverstrekking is daardoor niet alleen uw verplichting aan de Belastingdienst, maar ook een dienstverlening aan uw cliënten. Daarmee hebben u en de Belastingdienst en natuurlijk ook uw cliënten, onze belastingplichtigen, een gezamenlijk belang bij de kwaliteit van de aangeleverde gegevens.

De gegevens die we (nog) niet voor de vooraf ingevulde aangifte kunnen gebruiken, gebruiken we als contra-informatie.

Een deel van de door u aangeleverde gegevens wordt kort na ontvangst door de Belastingdienst aan belastingplichtigen gepresenteerd in de vooraf ingevulde aangifte. Een aanvulling, intrekking of correctie op eerder aangeleverde gegevens kan daardoor voor de vooraf ingevulde aangifte te laat komen. Dit benadrukt nog eens de noodzaak van beheersingsmaatregelen voorafgaand aan en tijdens het aanleveringsproces zelf.

Hier loopt een parallel met (inter)nationale ontwikkelingen op het gebied van 'in control' zijn. Ondernemingen moeten zelf hun bedrijfsrisico's in kaart brengen en zodanige maatregelen in de bedrijfsprocessen treffen, dat deze risico's worden beheerst. Het aanleveringsproces is meer dan een ad hoc beantwoording van een verzoek om gegevens door de Belastingdienst. Het is te beschouwen als een periodiek terugkerend bedrijfsproces dat beheerst moet worden.

Constateert u achteraf toch nog onjuistheden of een onvolledigheid in de gegevensaanlevering die u hebt gedaan, meld dit dan bij de Belastingdienst en lever de gegevens in overleg met de Belastingdienst alsnog aan. Deze kunnen wellicht nog in de vooraf ingevulde aangifte worden verwerkt of zijn van belang voor het verdere verloop van de aanslagregeling van uw cliënten.

6.2 Gegevensaanlevering als beheerst bedrijfsproces

Voor een adequate gegevensaanlevering en voor een efficiënt toezicht hierop door de (interne) accountant en de Belastingdienst is het noodzakelijk dat het aanleveringsproces helder en eenduidig is ingericht en gedocumenteerd. Hieruit moeten duidelijk de opzet en het bestaan van de in het aanleveringsproces opgenomen beheersingsmaatregelen (inclusief uitvoeringsinstructies) blijken.

De uitvoering van het aanleveringsproces wordt zo vastgelegd dat deze gemonitord kan worden en dat de accountant achteraf de werking van de beheersingsmaatregelen kan vaststellen.

De beheersingsmaatregelen:

- maken zoveel mogelijk onderdeel uit van het aanleveringsproces zelf;
- zijn gebaseerd op een vorm van risicomanagement.

Een groeipad naar een beheerst aanleveringsproces omvat over het algemeen de volgende stappen:

- beschrijving van het aanleveringsproces en in kaart brengen van de risico's;
- vaststellen welke beheersingsmaatregelen er genomen kunnen worden om de risico's af te dekken;
- implementeren van het beheersingsraamwerk;
- testen en zo nodig aanpassen;
- in gebruik nemen en monitoren.

Iedere financiële instelling is uniek en zal, als er nog geen sprake is van een beheerst aanleveringsproces, zelf stappen moeten zetten om de risico's te beheersen (risicodetectie, risicoanalyse, risicoafdekking, risicomonitoring).

De (interne) accountant

Het toezicht op de kwaliteit van de gegevensaanlevering dient in eerste instantie door de financiële instellingen zelf te worden vormgegeven. De enige manier om een juiste, tijdige en volledige aanlevering van gegevens te waarborgen is door het implementeren van een adequate administratieve organisatie en met een goed stelsel van interne beheersingsmaatregelen. Gebruikelijk gaat het hier om implementeren van controls in het business controle framework welke controls door interne functionarissen worden gereviewd en/of getest (1ste lijns controle) en waarvan de resultaten worden gerapporteerd aan de 2de lijn (gebruikelijk de Interne risico afdeling). Daarbij hoort ook een controlerende functionaris (3de lijn controle functie) die periodiek de opzet, het bestaan en de werking daarvan monitort en zijn bevindingen vastlegt en rapporteert aan het verantwoordelijk management. Dit zal in de regel een (interne) accountant zijn. Bij kleinere organisaties kan deze rapportage ook worden opgesteld door een andere functionaris belast met de audit of door de voor het proces verantwoordelijke financieel directeur.

Het (interne) (audit) rapport

Het door de (interne) accountant opgestelde rapport is in de eerste plaats een rapportage aan het management van de financiële instelling. U bent zelf verantwoordelijk voor de doorlopende kwaliteit van de gegevens en de gegevensaanlevering.

Naast bevindingen over (de kwaliteit van) de gegevensaanlevering van het controlejaar en eventuele daaruit voortvloeiende correctieve acties, kan het rapport ook aanbevelingen bevatten voor aanpassing van het beheersingsraamwerk van het aanleveringsproces voor het komende jaar.

Toezicht door de Belastingdienst

De Belastingdienst vroeg in het verleden jaarlijks standaard een groot aantal financiële instellingen om toezending van een kopie van het interne audit rapport. Echter, er moeten steeds meer gegevens worden aangeleverd en aan de kwaliteit daarvan wordt mede door internationalisering (FATCA, CRS, AML/KYC, DAC5 en inmiddels DAC6/7/en DAC8 etc.) steeds hogere eisen gesteld. Dat vraagt om andere, minder afstandelijke en meer individueel gerichte vormen van toezicht. Opvraag van een intern audit rapport zal enkel nog in dat kader gebeuren.

De Belastingdienst analyseert de aangeleverde gegevens en de resultaten van deze zogenaamde VIA-analyse worden zo veel als mogelijk aan u teruggekoppeld. Dit gebeurt zowel mondeling als per mail. Steeds meer zal zij zich in deze gesprekken niet beperken tot de aanlevering zelf maar de financiële instelling vragen inzage te

geven in de wijze waarop men het proces van gegevensaanlevering, en de interne controle daarop, heeft ingericht.

Ook zal de belastingdienst bij financiële instellingen compliance reviews instellen. Bij een dergelijke review zal in een eerste afspraak ingegaan worden op de organisatie rond de gegevensaanlevering en de controle daarop. Op basis van de verstrekte informatie zal in een vervolfbezoek zo nodig dieper worden ingegaan op organisatie-specifieke risicogebieden. Een compliance review wordt altijd vooraf aangekondigd en u krijgt een verslag van onze bevindingen.

Mogelijk zullen nog andere vormen van toezicht worden toegepast. Uitgangspunt blijft dat Belastingdienst en gegevensleverancier in open communicatie en in onderling vertrouwen streven naar een zo optimaal mogelijke kwaliteit van de gegevensaanlevering

Het toezicht op de kwaliteit van de gegevens is aan de kant van de Belastingdienst belegd bij Belastingdienst/Centrale Administratieve Processen (B/CAP).

7 Ondersteuning

7.1 Dienstverlening

De Belastingdienst heeft een aantal ondersteunende voorzieningen ingericht om het aanleverproces van gegevensaanleveringen te faciliteren. We beschrijven de voorzieningen in deze paragraaf.

Handleiding

De belangrijkste ondersteunende voorziening is misschien wel de handleiding die u nu leest. Hebt u suggesties ter verbetering of verduidelijking? Meld deze dan bij ons ODB.

Invoerapplicatie bank- en beleggingsproducten

De invoerapplicatie bank- en beleggingsproducten (IBB) is een applicatie dat wordt aangeboden door de Belastingdienst als hulpmiddel voor het invoeren en controleren van opgaven over bank- en beleggingsproducten. Meer informatie over deze applicatie vindt u op de website Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer (odb.belastingdienst.nl).

Elektronisch berichtenverkeer

U moet uw gegevens via een beveiligde internetverbinding aanleveren door middel van Elektronisch berichtenverkeer (EBV). Meer informatie hierover vindt u in deel 2 van deze handleiding.

Testfaciliteit

De Belastingdienst biedt de mogelijkheid om uw bestanden te laten testen voordat u ze definitief aanlevert. Jaarlijks zal in overleg met de NVB eind maart de planning over de beschikbaarheid van de testvoorzieningen worden afgestemd en gecommuniceerd. Inzake de ketentest dit jaar kan door iedere bank zelf een afweging worden gemaakt om al dan niet mee te doen.

U kunt gegevens aanleveren in een testbestand dat door de Belastingdienst wordt verwerkt. Dit kunt u doen om te controleren of uw systeem naar behoren werkt en of u op de juiste manier verbinding kunt leggen met de Belastingdienst. Na het verwerken van het testbestand geven wij aan u een terugkoppeling over de bevindingen van de uitgevoerde test. Een testbestand aanleveren kan ook verstandig zijn bij wijzigingen in uw systeem. Meer informatie over de manier waarop u een testbestand kunt insturen vindt u in deel 2 van de handleiding.

Op het internetadres odb.belastingdienst.nl vindt u de laatste specificaties (XSD's) voor alle in deze handleiding beschreven XML-berichten. In deel 2 van de handleiding leest u hierover meer.

Voortgangsbewaking

Zodra u een gegevensaanlevering doet, bewaakt de Belastingdienst uw gegevens zodat deze gegevens zo snel en goed mogelijk in onze administraties beschikbaar zijn. Bij problemen nemen wij contact met u op.

7.2 Contactmogelijkheden

Contactcenter

Voor de eerstelijnsvragen over de aanlevering van bank- en beleggingsproducten heeft de Belastingdienst een Contactcenter ingericht. U kunt hier terecht wanneer u uw vraag specifiek op het gebied van gegevensuitwisseling niet met behulp van de handleiding kunt beantwoorden.

Het Contactcenter is er niet voor algemene vragen over wet- en regelgeving en de interpretatie daarvan. Bij het Contactcenter is geen kennis aanwezig ten aanzien van fiscale en aanverwante vragen. Voor dergelijke vragen wordt u in de regel verwezen naar uw eigen fiscaal adviseur. Hij is als geen ander in staat om de verbinding te leggen tussen fiscale kennis en uw eigen bedrijfsvoering.

Ook (fiscaal) adviseurs kunnen vragen stellen aan het Contactcenter. Een vraag zal alleen in behandeling worden genomen wanneer het een concreet probleem betreft aangaande de aanlevering van gegevens van een specifieke financiële instelling. De adviseur zal in de vraagstelling duidelijk dienen op te nemen namens welke financiële instelling hij de vraag stelt en wie de contactpersoon is bij die instelling.

Het Contactcenter is telefonisch en per e-mail te bereiken.

Telefoon: 0800 - 0227065 op werkdagen bereikbaar van 09:00 tot 16:00 uur.

E-mail: gegevensuitwisseling@belastingdienst.nl

Accountmanagers

Naast de inrichting van het Contactcenter heeft de Belastingdienst speciaal voor de gegevensuitwisseling accountmanagers aangesteld. Zij kunnen u tijdig informeren over nieuwe ontwikkelingen en eisen, zodat uw organisatie zich daarop kan voorbereiden. Op uw verzoek kan een accountmanager u bezoeken om problemen te bespreken en om zaken toe te lichten. Als er in de verwerkingsprocessen onjuistheden of fouten zijn geconstateerd, dan kan de accountmanager contact met u opnemen om dit te bespreken en te verbeteren. U kunt hier natuurlijk ook terecht wanneer u zelf procesvragen tegenkomt die u niet met behulp van de handleiding of het Contactcenter kunt beantwoorden.

Bijlage 1: Verklarende woordenlijst

Begrip	Betekenis
Achternaam	De geslachtsnaam zoals die geregistreerd staat in Basisregistratie Personen (BRP). Voor de aanlevering van gegevens mag u ervan uitgaan dat deze gelijk is aan de achternaam zoals deze blijkt uit een bij identificatie overlegd geldig identiteitsbewijs.
Berichtgever	Een berichtgever is de organisatie die de feitelijke aanlevering verzorgt namens de formele eigenaar van de gegevens (mogelijk is hij zelf eigenaar).
Betaalde rente	Betaalde rente over een bepaalde periode door de rekeninghouder. Rente is betaald als de rente in de periode is betaald, verrekend, ter beschikking is gesteld of rentedragend is geworden.
Boeksaldo	Het boeksaldo is het saldo per 31 december om 24:00 uur van het jaar. Dit is het saldo dat aan de cliënt kenbaar is of wordt gemaakt. In dit saldo ontbreken mogelijk posten die 'onderweg' zijn. Het boeksaldo wordt berekend op de laatste dag van het jaar, ongeacht of dit een werkdag is of niet.
Boeterente	Boeterente die is verschuldigd bij de vervroegde aflossing van een (eigen-woning-)lening of bij wijzigen van het voor een bepaalde periode overeengekomen rentepercentage van een (hypothecaire) (eigen-woning-) lening. In het geval van een eigen woning is boeterente als kosten van eigen-woning-lening aftrekbaar.
Bron	Een bron is de formele eigenaar van de gegevens en is verplicht tot de gegevensaanlevering.
Burgerservicenummer (BSN)	Door een Nederlandse gemeente aan een natuurlijk persoon toegekend uniek administratienummer, dat wordt gebruikt bij de communicatie tussen burger en overheid.
CRS	Staat voor: Common Reporting Standard. Dit is een door de OECD ontwikkelde standaard voor de automatische informatie-uitwisseling van belastinggegevens. Nederland wisselt op basis van de CRS financiële gegevens uit met andere landen.
CRS-landen	U hoeft alleen aanvullende gegevens in het kader van de CRS aan te leveren over rekeninghouders met een fiscaal woonland waarmee een overeenkomst om uit te wisselen is afgesloten. Met welke landen er in het kader van de CRS een overeenkomst is gesloten kunt u vinden op een lijst die uiterlijk op 1 oktober van het jaar waarover u moet gaan aanleveren wordt gepubliceerd op de website Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer (odb.belastingdienst.nl). Deze landen worden in deze handleiding aangeduid als 'CRS-landen'.
Datum aangaan schuld (over leningen die in beginsel zijn gekwalificeerd als schulden bedoeld in artikel 3.119a IB 2001)	Dit is de datum waarop een lening bij u tot stand is gekomen of, op een later moment, de datum waarop de lening rentedragend is geworden.
En/of-rekening	Een rekening met meerdere rechthebbenden. Het kan ook gaan om een en/en-rekening.
Ervenrekening	Een rekening waarbij een of meerdere rekeninghouders zijn overleden en de rekening nog niet op naam van de erfgenamen staat.
FATCA	Staat voor: Foreign Account Tax Compliance Act. Deze wet heeft tot gevolg dat elke financiële instelling in de wereld in beginsel verplicht is om van elke Amerikaanse cliënt bepaalde financiële gegevens aan Amerika door te geven. Let op: Specifieke FATCA-begrippen zijn toegelicht in artikel 1 van de NL IGA. De NL IGA is te vinden op zoek.officielebekendmakingen.nl/trb-2014-128

Begrip	Betekenis
Financiële instelling	We verstaan hieronder: banken, beheerders, beleggingsinstellingen, beleggings-ondernemingen, betaaldienstverleners, elektronischgeldinstellingen, financiële instellingen, levensverzekeraars, natura-uitvaartverzekeraars en schadeverzekeraars in de zin van de Wet op het financieel toezicht alsmede pensioenuitvoerders in de zin van artikel 1 van de Pensioenwet , pensioenuitvoerders in de zin van artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling en de Stichting Notarieel Pensioenfonds, bedoeld in artikel 113a van de Wet op het notarisambt .
Fiscaal nummer	Een uniek administratienummer dat door de Nederlandse Belastingdienst is toegekend aan een niet-natuurlijk persoon of een Rechtspersonen Samenwerkingsverbanden Informatienummer (RSIN). U vindt het RSIN in het uittreksel van de Kamer van Koophandel.
Fiscaal woonland	De plaats waar een natuurlijk persoon woonachtig is, c.q. een niet natuurlijke persoon gevestigd is. De fiscaal woonland wordt gebruikt voor de CRS-gegevensuitwisseling en binnenlandse gegevensuitwisseling. Eén persoon kan meerdere fiscaal woonlanden hebben.
Fonds	Financiële instrumenten in de zin van artikel 1:1 van de Wft zoals aandelen, obligaties, deelnemingsrechten in een beleggingsinstelling, futures en opties al dan niet beursgenoteerd.
Fysiek elektronisch	Het fysiek elektronisch aanleveren van gegevens houdt in dat u de gegevens op een fysiek medium aanlevert zoals cd of dvd.
Gebeurtenis	Een specifiek omschreven omstandigheid waarover gegevens worden ingewonnen (zie 'opgave van een gebeurtenis').
Gegevenstijdvak	De periode waarop de rekeninggegevens betrekking hebben. Gegevenstijdvak wordt ook wel afgekort tot tijdvak.
GIIN	GIIN staat voor Global Intermediary Identification Number. Dit is het nummer waarmee een financiële instelling in het kader van de FATCA door Amerika wordt geïdentificeerd.
IBAN	IBAN staat voor International Bank Account Number. Bij gebruik van het IBAN nummer moet voor de gegevensaanlevering het IBAN nummer conform ISO 13616 volgens het 'electronic format' worden aangeleverd. Het 'electronic format' is voor Nederland gespecificeerd als 18 posities (zonder spaties). Dit in afwijking van het 'print format' dat voor weergave van het IBAN nummer van toepassing is en 22 posities (met spaties) kent.
Kalenderjaar	Periode van precies één jaar, dat begint op 1 januari en eindigt op de laatste dag van december.
KvK-nummer	Het KvK-nummer is een uniek nummer dat door de Kamer van Koophandel wordt toegekend aan de onderneming of maatschappelijke activiteit van een niet-natuurlijk persoon. De niet-natuurlijk persoon zelf wordt geïdentificeerd aan de hand van het eveneens door de Kamer van Koophandel toegekende RSIN.
Label	Een label is een omschrijving van het soort product. Voor de vooraf ingevulde aangifte wordt het label in uw aanlevering gebruikt om dit product voor de cliënt herkenbaar weer te geven in het aangifteprogramma. Het label moet dus overeenkomen met de productomschrijving zoals u deze communiceert aan uw cliënten. Er wordt aanbevolen in het label de (handels)naam van de financiële instelling op te nemen gevolgd door de productnaam.
Marktdeelnemer	Ieder lichaam – als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen – dat rentebetalingen verricht of iedere natuurlijk persoon die voor de uitoefening van zijn onderneming of beroep rentebetalingen verricht. Onder het begrip marktdeelnemer vallen in ieder geval de volgende financiële instellingen: kredietinstellingen zoals bedoeld in artikel 1, lid 1, onderdeel a, Wet toezicht kredietwezen 1992; beleggingsinstellingen zoals bedoeld in artikel 1, onderdeel c, Wet toezicht beleggingsinstellingen; effecteninstellingen zoals bedoeld in artikel 1, onderdeel d, Wet toezicht effectenverkeer 1995; verzekeraars, zoals bedoeld in de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993.
Natuurlijk persoon	Mens van vlees en bloed. Voor deze handleiding worden hieronder ook eenmanszaken verstaan.
Niet-fysiek elektronisch	Het niet-fysiek elektronisch aanleveren van gegevens houdt in dat de gegevens worden aangeleverd via Elektronisch berichtenverkeer (EBV).

Begrip	Betekenis
Niet-ingezetenen	Natuurlijke personen, rechtspersonen, vennootschappen, filialen, bijkantoren, agentschappen en bedrijven die niet vallen onder de omschrijving 'ingezetenen'.
Niet-natuurlijk persoon	Nederlandse en buitenlandse rechtspersonen en samenwerkingsverbanden die verplicht zijn tot inschrijving in het Handelsregister. Een uitzondering hierop vormen de eenmanszaken.
NL IGA	Intergovernmental Agreement. Dit is het verdrag dat Nederland en de Verenigde Staten hebben afgesloten over de FATCA. De NL IGA is te vinden op zoek.officielebekendmakingen.nl/trb-2014-128 .
Nominale rentevoet	Het rentepercentage op jaarbasis waarbij geen rekening wordt gehouden met het aantal betalingen per jaar. Zo zal, als er sprake is van een maandelijks rentebetaling en een maandelijks variërend rentepercentage, de nominale rentevoet gelijk zijn aan 12 maal het maandrentepercentage per 31 december. Hierbij wordt dus geen rekening gehouden met rente op rente gedurende het jaar.
NVB	NVB staat voor Nederlandse Vereniging van Banken
Ontvangen rente	Genoten rente over een bepaalde periode door de rekeninghouder. Rente is genoten als deze is ontvangen, verrekend, ter beschikking is gesteld, rentedragend is geworden of vorderbaar en inbaar is geworden.
Overige vermogensbestanddelen	Niet onder het begrip financieel instrument vallende beleggingsobjecten (beiden in de zin van de Wft) die door de bank worden geadministreerd, zoals rekeningen waarop edele metalen worden geadministreerd.
Persoon	Natuurlijk of niet-natuurlijk persoon.
Rechtspersoon	Rechtspersoon zoals gedefinieerd in het Burgerlijk Wetboek (BW).
Rekeningnummer	Dit is een nummer waarmee een rekening bij een financiële instelling wordt geïdentificeerd.
Renseignering	Opgave van financiële gegevens. Dit wordt ook wel gegevensaanlevering genoemd.
Rente	Datgene wat tussen de geldgever en de geldnemer is overeengekomen als vergoeding voor het ter beschikking stellen van de hoofdsom.
RSIN	Rechtspersonen Samenwerkingsverbanden Informatienummer is het uniek identificerende nummer voor een rechtspersoon of samenwerkingsverband dat wordt uitgegeven door de Kamer van Koophandel.
Saldo	Het bedrag dat in fiscale zin o.a. tot de bezittingen voor de vermogensrendementsheffing (als bedoeld in artikel 5.3 van de Wet IB 2001) zou kunnen worden gerekend.
TIN	TIN staat voor: Tax Identification Number. Dit is een aanduiding voor een identificerend nummer dat buitenlandse belastingdiensten gebruiken voor de registratie van hun belastingplichtigen.
TOR-overleg	TOR-overleg staat voor Technisch Overleg Renseignering en is een formeel overleg tussen de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB), diverse banken en de Belastingdienst.
Uiteindelijk belanghebbende	Elk natuurlijk persoon die volgens de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) is aangemerkt als uiteindelijk belanghebbende.
Voornaam	De voornaam of voornamen zoals opgenomen in de Basisregistratie Personen (BRP). Voor de aanlevering van gegevens mag u ervan uitgaan dat deze gelijk is aan de voornaam of voornamen zoals deze in uw administratie zijn opgenomen.
WIB	Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen http://wetten.overheid.nl/BWBR0003954
Wwft	Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme http://wetten.overheid.nl/BWBR0024282

Bijlage 2: Toelichting NEN1888

In deze bijlage zijn de relevante definities en uitwisselingsformats opgenomen van de NEN 1888 norm waar in deze handleiding naar wordt verwezen. Waar hieronder sprake is van alfabetische tekens worden behalve de 26 hoofd- en kleine letters ook de daarvan afgeleide tekens als diakritische tekens en ligaturen bedoeld. Hierbij wordt de UTF-8 codering aangehouden.

Significant deel van de achternaam (beperkte lengte): de achternaam zonder voorvoegsel en zonder de scheidingsspatie volgend op het voorvoegsel. Op zijn hoogst 70 alfabetische tekens en/of spaties. De beperkte lengte mag worden gebruikt als de betrokken partijen van mening zijn dat het uitwisselen van 70 tekens voldoende is. Als het significant deel van de achternaam uit meer delen bestaat, die gescheiden zijn door een koppelteken ('-'), wordt bij uitwisseling geen spatie geplaatst voor en na dit koppelteken.

Voornamen: de verzameling van één of meer naamgegevens, als onderscheiding van personen met dezelfde achternaam. Een voornaam waarbij twee elementen zijn verbonden met een koppelteken (bijvoorbeeld Jan-Pieter) wordt in deze norm als één voornaam beschouwd. Bij uitwisseling wordt voor en na dit koppelteken geen spatie geplaatst. In dit element worden twee opeenvolgende voornamen gescheiden door één spatie.

Voorletters (voornaam afgekort tot één of meer letters): de verzameling letters die wordt gevormd door de eerste letter van alle in volgorde voorkomende voornamen. Op zijn hoogst 6 alfabetische tekens en/of spaties. Dit element is afgeleid uit het gegeven 'voornamen'. Als verduidelijking: de namen Jan-Pieter, Christiaan, Philip, Theo en IJsbrand hebben respectievelijk de voorletter 'J', 'C', 'P', 'T' en 'I'.

Indien u voorletters aanlevert volgens NEN1888 levert u deze aan zonder puntjes tussen de letters.

Geboortedatum: de datum van geboorte van een persoon. 8 numerieke tekens, vaste lengte.

Voorvoegsel: de verzameling van één of meer voorzetsels en/of lidwoorden die overeenkomstig deze norm aan het significante deel van de achternaam vooraf gaat en daarmee gezamenlijk de achternaam vormt. Op zijn hoogst 10 alfabetische tekens en/of spaties. Waarden volgens de onderstaande tabel, die achtereenvolgens alle voorvoegsels bevat die voor de toepassing van deze norm zijn aangemerkt. Zij worden in de achternaam door een spatie gescheiden van het significante deel van de achternaam. Zo heeft de naam d'Ancona geen voorvoegsel maar is in zijn geheel een significant deel van de achternaam.

Mogelijke voorvoegsels					
A	Bin	Don	Op de	Uijt den	von
a	bin	don	op de	uijt den	Von dem
Aan	Boven d	Dos	Op den	Uijt 't	von dem
aan	boven d	dos	op den	uijt 't	Von den
Aan de	Boven d'	Du	Op der	Uijt te de	von den
aan de	boven d'	du	op der	uijt te de	Von der
Aan den	D	El	Op gen	Uijt ten	von der
aan den	d	el	op gen	uijt ten	Von t
Aan der	D'	Het	Op het	Uit	von t
aan der	d'	het	op het	uit	Von 't
Aan het	Da	I	Op t	Uit de	von 't
aan het	da	i	op t	uit de	Voor
Aan t	Dal	Im	Op 't	Uit den	voor
aan t	dal	im	op 't	uit den	Voor de
Aan 't	Dal'	In	Op ten	Uit het	voor de
aan 't	dal'	in	op ten	uit het	Voor den
Af	Dalla	In de	Over	Uit t	voor den
af	dalla	in de	over	uit t	Voor in t
Al	Das	In den	Over de	Uit 't	voor in t
al	das	in den	over de	uit 't	Voor in 't
Am	De	In der	Over den	Uit te de	voor in 't
am	de	in der	over den	uit te de	Voor 't
Am de	De die	In het	Over het	Uit ten	voor 't
am de	de die	in het	over het	uit ten	Vor
Auf	De die le	In t	Over t	Unter	vor
auf	de die le	in t	over t	unter	Vor der
Auf dem	De l	In 't	Over 't	Van	vor der
auf dem	de l	in 't	over 't	van	Zu
Auf den	De l'	L	S	Van de	zu
auf den	de l'	l	s	van De	Zum
Auf der	De la	L'	'S	van de	zum
auf der	de la	l'	's	Van de l	Zur
Auf ter	De las	La	S'	van de l	zur
auf ter	de las	la	s'	Van de l'	
Aus	De le	Las	T	van de l'	
aus	de le	las	t	Van Den	
Aus dem	De van der	Le	'T	Van den	
aus dem	de van der	le	't	van den	
Aus den	Deca	Les	Te	Van Der	
aus den	deca	les	te	Van der	
Aus der	Degli	Lo	Ten	van der	
aus der	degli	lo	ten	Van gen	
Aus m	Dei	Los	Ter	van gen	
aus m	dei	los	ter	Van het	
Aus 'm	Del	Of	Tho	van het	
aus 'm	del	of	tho	Van la	
Ben	Della	Onder	Thoe	van la	
ben	della	onder	thoe	Van t	
Bij	Den	Onder de	Thor	van t	
bij	den	onder de	thor	Van 't	
Bij de	Der	Onder den	To	van 't	
bij de	der	onder den	to	Van ter	
Bij den	Des	Onder het	Toe	van ter	
bij den	des	onder het	toe	Van van de	
Bij het	Di	Onder t	Tot	van van de	
bij het	di	onder t	tot	Ver	
Bij t	Die le	Onder 't	Uijt	ver	
bij t	die le	onder 't	uijt	Vom	
Bij 't	Do	Op	Uijt de	vom	
bij 't	do	op	uijt de	Von	

Bijlage 3: Eisen aan burgerservicenummer (BSN)

De invoering van het burgerservicenummer (BSN) op 21 juli 2007 is gepaard gegaan met de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (Wabb). Daarin staat in artikel 1 dat gebruikers van het BSN overheidsorganen zijn of bijvoorbeeld banken/verzekeraars, als deze laatste groep werkzaamheden verricht waarbij het gebruik van het BSN bij of krachtens de wet is voorgeschreven. Voor financiële instellingen is in artikel 53 lid 3 AWR voorgeschreven dat zij bij de aanlevering van saldo-, dividend- en rentegegevens het BSN, moeten vermelden. Op grond van artikel 12 van de Wabb hebben financiële instellingen de verplichting om bij het verwerken van persoonsgegevens waarbij BSN's worden gebruikt zich ervan te vergewissen dat het BSN betrekking heeft op de persoon van wie hij persoonsgegevens verwerkt.

Als een financiële instelling bij het verwerken van persoonsgegevens het BSN gebruikt, moet zij, na een terugmelding door de Belastingdienst dat een BSN onjuist is of dat de combinatie van een BSN met naam en geboortedatum onjuist is, zich (op grond van de Wabb) ervan vergewissen dat het gebruikte BSN betrekking heeft op de identiteit van de persoon waarover gegevens zijn aangeleverd. De wijze waarop de vergewisplicht in een bepaalde situatie wordt vormgegeven hangt af van de omstandigheden van het geval. Leest u hiervoor bijvoorbeeld de 'Handleiding BSN' van het Ministerie van Binnenlandse Zaken gepubliceerd op: www.burgerservicenummer.nl/over_bsn/handleiding_bsn

Daarnaast heeft de cliënt de mogelijkheid om contact op te nemen met het BSN-punt via www.burgerservicenummer.nl

Bijlage 4: Procedure wijziging handleiding

Als u gegevens gaat aanleveren bij de Belastingdienst, is het belangrijk om te weten waar u aan moet voldoen. Hiervoor is onder andere de handleiding gemaakt die u nu leest. Vanuit verschillende aandachtsgebieden kan het nodig zijn een handleiding te optimaliseren. Voor het doorvoeren van wijzigingen heeft de Belastingdienst een procedure opgesteld, waarvan we u in deze bijlage (waar nodig) op de hoogte willen brengen. Hierdoor krijgt u een beeld van de bijdrage die uw branche heeft in dit proces.

Omschrijving proces

Wanneer er wijzigingen worden doorgevoerd, bijvoorbeeld op basis van veranderde wetgeving, maakt de Belastingdienst samen met een aantal banken in concept een aangepaste handleiding. Zodra de conceptversie is afgerond gaat de handleiding naar de NVB-coördinator van het TOR-overleg die het document naar eigen inzicht verspreid naar andere gegevenspartners. De betrokkenen kunnen de aangepaste versie bekijken om aandacht te besteden aan de belangen vanuit de branche. Eventuele wijzigingen/opmerkingen worden bijgehouden door revisiemarkering.

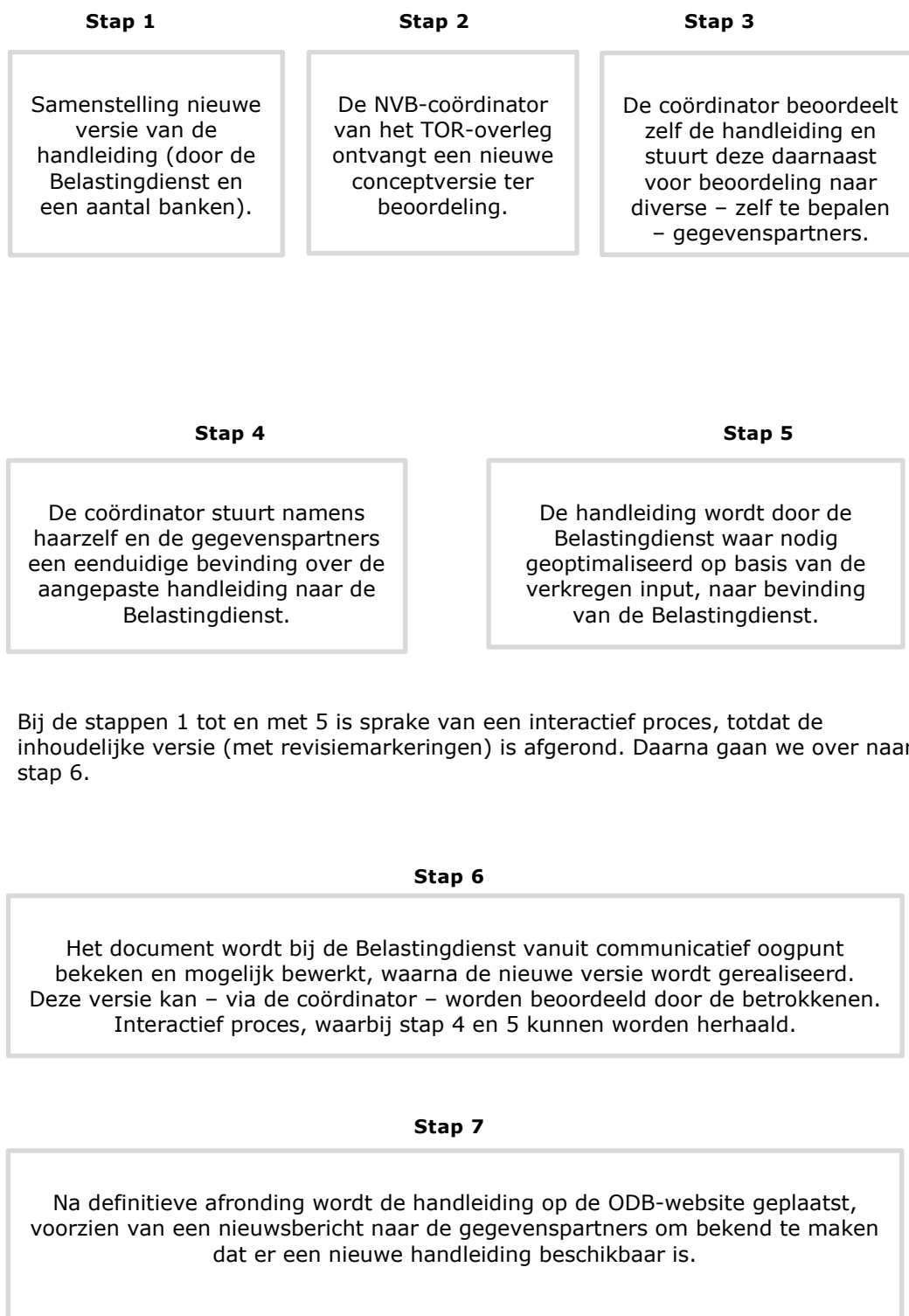
Daarna stuurt de coördinator een eenduidige bevinding over de handleiding aan de Belastingdienst. De handleiding wordt op basis van de gekregen input waar nodig verder geoptimaliseerd, naar bevinding van de Belastingdienst. Dit is een interactief proces tussen de coördinator en de Belastingdienst, totdat de inhoudelijke versie (met revisiemarkeringen) is afgerond.

Na inhoudelijke afronding gaat het document naar de afdeling Communicatie van de Belastingdienst. Het document wordt vanuit communicatief oogpunt bekeken en mogelijk bewerkt. Daarna kan de aangepaste handleiding nog een keer door de betrokken partijen – via de coördinator – worden bekeken. Als de definitieve versie is afgerond wordt de handleiding op de website Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer (odb.belastingdienst.nl) geplaatst, voorzien van een nieuwsbericht naar de gegevenspartners om bekend te maken dat er een nieuwe handleiding beschikbaar is.

Op de website Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer (ODB) staat de informatie die u nodig hebt om uw gegevensaanleveringen bij de Belastingdienst te doen. Het is daarom van belang dat u als gegevenspartner toegang heeft tot deze website. U kunt zich aanmelden op odb.belastingdienst.nl.

Het proces in beeld

Voor verduidelijking vindt u hieronder schematisch de 7 stappen van het wijzigingsproces:

Door het invoeren van de stappen 2 t/m 4 en 6, is uw branche via de coördinator van het TOR-overleg en diverse gegevenspartners betrokken bij de ontwikkeling van een nieuwe versie van de handleiding. Hierdoor wordt er aandacht besteed aan zaken die voor uw branche van belang kunnen zijn.

Let op:

Als er een aanvullend of corrigerend document op de handleiding wordt uitgebracht (ook wel erratum genoemd), wordt dezelfde procedure gevolgd.

Deze procedure wordt toegepast voor wijzigingen in de totale handleiding, dit kan dus bijvoorbeeld gaan over techniek, het proces of de fiscaliteit.

Bijlage 5: Schema aanlevering FATCA-gegevens

Waarover aan te leveren	Wat aan te leveren	Waar in de NL IGA
<p>Voor elke omschreven Amerikaanse persoon die</p> <p>- houder is van een Amerikaanse te rapporteren rekening</p> <p>of</p> <p>- uiteindelijk belanghebbende van een niet-Amerikaanse entiteit</p>	<p>naam</p> <p>adres</p> <p>U.S. TIN</p> <p>of geboortedatum</p> <p>rekeningnummer (of het functionele equivalent)</p> <p>naam van de rapporterende Nederlandse financiële instelling</p> <p>het identificatienummer van de rapporterende Nederlandse financiële instelling (het Global Intermediary Identification Number (GIIN))</p> <p>saldo van de rekening of waarde</p>	<p>art. 2 lid 2.a.1</p> <p>art. 2 lid 2.a.1</p> <p>art. 2 lid 2.a.1 j° art. 3 lid 4</p> <p>art. 2 lid 2.a.2</p> <p>art. 2 lid 2.a.3</p> <p>art. 2 lid 2.a.3</p> <p>art. 2 lid 2.a.4</p>
<p>voor elke niet-Amerikaanse entiteit met één of meer uiteindelijk belanghebbenden die tevens omschreven Amerikaanse personen zijn</p>	<p>naam</p> <p>adres</p> <p>U.S. TIN (indien aanwezig)</p>	<p>art. 2 lid 2.a.1</p> <p>art. 2 lid 2.a.1</p> <p>art. 2 lid 2.a.1</p>
<p>voor elke beleggingsrekening</p>	<p>het totale brutobedrag aan rente;</p> <p>het totale brutobedrag aan dividenden;</p> <p>het totale brutobedrag aan overige inkomsten gegenereerd met het vermogen op de rekening;</p> <p>de totale bruto-opbrengsten van de verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen ter zake waarvan de rapporterende Nederlandse financiële instelling voor de rekeninghouder optrad als bewaarder, broker, gevolmachtigde of anderszins als agent;</p> <p>gestort of bijgeschreven op de rekening</p>	<p>art. 2 lid 2.a.5.A</p> <p>art. 2 lid 2.a.5.B</p>
<p>voor elke depositorekening</p>	<p>het totale brutobedrag aan rente gestort of bijgeschreven op de rekening</p>	<p>art. 2 lid 2.a.6</p>
<p>voor elke rekening niet zijnde een beleggings- of depositorekening</p>	<p>het totale brutobedrag betaald of bijgeschreven op de rekening van de rekening-houder ter zake waarvan de rapporterende Nederlandse financiële instelling een betalingsverplichting heeft of debiteur is, met inbegrip van het totaalbedrag aan afbetalingen aan de rekeninghouder</p>	<p>art. 2 lid 2.a.7</p>

Bijlage 6: Schema aanlevering CRS-gegevens

Waarover aan te leveren	Wat aan te leveren	Waar in de MCAA
<p>Voor elke te rapporteren persoon die is:</p> <p>- houder van een te rapporteren rekening</p> <p>of</p> <p>- uiteindelijk belanghebbende van een Passieve Niet Financiële Entiteit</p>	<p>Naam</p> <p>adres</p> <p>TIN (indien aanwezig)</p> <p>Geboortedatum (indien aanwezig)</p> <p>Geboorteplaats (indien aanwezig)</p> <p>rekeningnummer (of het functionele equivalent)</p> <p>naam van de rapporterende financiële instelling</p> <p>Identificatienummer van de rapporterende financiële instelling</p> <p>saldo of waarde van de rekening per 31 december</p>	<p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.b</p> <p>Sec. 1, art. 2.c</p> <p>Sec. 1, art. 2.c</p> <p>Sec. 1, art. 2.d</p>
Voor elke Passieve Niet Financiële Entiteit (PNFE) met één of meer uiteindelijk belanghebbenden die een te rapporteren persoon zijn	<p>naam</p> <p>adres</p> <p>TIN (indien aanwezig)</p>	<p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.a</p> <p>Sec. 1, art. 2.a</p>
Voor elke beleggingsrekening	<p>het totale brutobedrag aan rente;</p> <p>het totale brutobedrag aan dividenden;</p> <p>het totale brutobedrag aan overige inkomsten gegenereerd met het vermogen op de rekening;</p> <p>de totale bruto-opbrengsten van de verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen ter zake waarvan de rapporterende Nederlandse financiële instelling voor de rekeninghouder optrad als bewaarder, broker, gevolmachtigde of anderszins als agent;</p> <p>gestort of bijgeschreven op de rekening</p>	<p>Sec. 1, art. 2.e.1</p> <p>Sec. 1, art. 2.e.1</p> <p>Sec. 1, art. 2.e.1</p> <p>Sec. 1, art. 2.e.2</p>
voor elke depositorekening	<p>het totale brutobedrag aan rente gestort of bijgeschreven op de rekening</p>	Sec. 1, art. 2.f
voor elke rekening niet zijnde een beleggings- of depositorekening	<p>het totale brutobedrag betaald of bijgeschreven op de rekening van de rekening-houder ter zake waarvan de rapporterende Nederlandse financiële instelling een betalingsverplichting heeft of debiteur is, met inbegrip van het totaalbedrag aan afbetalingen aan de rekeninghouder</p>	Sec. 1, art. 2.g

Bijlage 7: Bruto-opbrengsten en overige opbrengsten FATCA en CRS

1. Bruto-opbrengsten (soortVerkoopOpbrengst = 98)

1.1 Inleiding en regelgeving

Volgens de handleiding gegevensaanlevering Bank- en beleggingsproducten dient in het kader van de FATCA en de CRS met soortVerkoopOpbrengst = code 98 over elke beleggingsrekening aangeleverd te worden de:

"Opbrengst uit de 'verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen ('sale or redemption of property / financial assets') zoals bedoeld in de FATCA- en CRS-regelgeving".

In de regelgeving is dit nader omschreven als:

"De totale bruto-opbrengsten van de verkoop, terugbetaling of afkoop van financiële activa ('financial assets') gestort of bijgeschreven op de rekening gedurende het kalenderjaar of een andere relevante periode waarover gerapporteerd dient te worden ter zake waarvan de rapporterende financiële instelling voor de rekeninghouder optrad als bewaarder, makelaar, vertegenwoordiger of anderszins als gevolmachtigde."

Het begrip financiële activa wordt nog nader toegelicht:

De term 'financiële activa' omvat effecten (bijvoorbeeld een aandeel in een vennootschap; partnerschap of uiteindelijk belang in een breed opgezet of een beursgenoteerd samenwerkingsverband of een trust; waardepapier, obligatie, schuldbewijs of andere bewijzen van schuldenlast), partnerschapsbelang, commodity, swap (bijvoorbeeld renteswaps, valutaswaps, basiswaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps en soortgelijke overeenkomsten), verzekeringscontract of lijfrenteverzekering of enig belang (inclusief een termijncontract of optie) in een zekerheid, partnerschapsbelang, commodity, swap, verzekeringscontract of lijfrenteverzekering.

De term 'financiële activa' omvat niet een direct belang, buiten de vreemd vermogenssfeer, in een onroerend goed.

Bovenstaande teksten zijn overgenomen uit de CRS-richtlijn 2014-107-EU. De regelgeving voor de FATCA is hieraan nagenoeg gelijk te stellen.

In de praktijk blijkt bovenstaande veel vragen op te roepen. Dit komt mede door de brede definitie en vele verschijningsvormen van 'financiële activa'. Het is niet mogelijk om deze uitputtend te behandelen. In dit stuk worden algemene richtlijnen gegeven hoe de aan te leveren bruto-opbrengsten van een financieel actief te bepalen. Tot slot zal een aantal voorbeelden worden gegeven.

1.2 Algemene richtlijnen voor het bepalen van de bruto-opbrengst

Het begrip 'bruto-opbrengst' staat los van het eventuele resultaat dat bij een transactie is behaald. Een aan te leveren bruto-opbrengst is altijd een positief bedrag. Als een aandeel wordt gekocht voor € 100 en verkocht voor € 80 dan bedraagt het verlies € 20. Enkel de bruto-opbrengst van € 80 dient te worden aangeleverd.

Bij ongerealiseerde waardeinstijgingen waaronder ongerealiseerde koerswinsten, valutawinsten en andere boekwinsten, is geen sprake van verkoop, terugbetaling of afkoop die is bijgeschreven of gestort. Zij leiden daarom niet tot te rapporteren bruto-opbrengsten

Bruto-opbrengsten hoeven alleen gerapporteerd te worden wanneer er sprake is van verkoop, terugbetaling of afkoop van een financieel actief ter zake waarvan de rapporterende Nederlandse financiële instelling voor de rekeninghouder optreedt als bewaarder, broker, gevolmachtigde of anderszins als agent. Verkoop van goederen, roerend of onroerend, zoals olie, graan of huizen, leidt niet tot een te rapporteren bruto-opbrengst.

Het omwisselen van de ene in de andere valuta wordt niet aangemerkt als een verkoop waarbij een te rapporteren bruto-opbrengst wordt gegenereerd.

Het omzetten van een financieel actief in een ander financieel actief wordt niet gezien als een verkoop waarvan de bruto-opbrengst moet worden gerapporteerd. Voorbeelden van een dergelijke omzetting zijn het ruilen van aandelen en het converteren van een obligatie in aandelen. Indien bij een omzetting van het een financieel actief in een ander financieel tevens een uitkering in contanten plaatsvindt, is er wel sprake van een bruto-opbrengst, en wel ter hoogte van het totaal aan ontvangen bedrag in contanten.

Toelichting:

Het omzetten van een converteerbare obligatie in aandelen leidt niet tot een bruto-opbrengst. Een aandelenruil in de regel ook niet. Wordt echter bij een dergelijke ruil bijbetaald in contanten dan wordt dit bedrag aan contanten voor de ontvangende partij gezien als een bruto-opbrengst uit verkoop.

De te rapporteren bruto-opbrengst op een rekening waarop een financieel actief is gehouden is het bedrag aan bruto-opbrengst dat ter zake van de verkoop, terugbetaling of afkoop van het financiële actief op enige rekening is gestort of bijgeschreven. Dit bedrag dient verhoogd te worden met een reeds gepleegde terugbetaling van een eventueel aanwezige margin loan.

Toelichting:

Stel dat een financieel actief op beleggingsrekening A wordt verkocht, en de opbrengsten worden gestort op rekening B en C. In dat geval dient het totaal van de op B en C gestorte bedragen bij rekening A als bruto-opbrengst te worden aangeleverd. Alles wordt toegerekend aan de rekening van het financieel actief (bijgeschreven/gestort ter zake van de rekening).

Een margin loan is een lening aangegaan ter financiering van de aankoop van een financieel actief en waarvoor het financieel actief als onderpand dient. Indien op de verkoopopbrengst het bedrag van de margin loan is ingehouden dient voor de aanlevering de bruto-opbrengst met dit bedrag te worden verhoogd.

De rapporterende instelling heeft de keuzevrijheid om ter zake van de verkoop betaalde commissies wel of niet te rekenen tot de bruto-opbrengst. Het is niet toegestaan andere bedragen, waaronder kosten, op de bruto-opbrengst in mindering te brengen.

1.3 Voorbeelden van aan te leveren bruto-opbrengsten

Overleg tussen de Belastingdienst en de Nederlandse Vereniging van Banken heeft geleid tot de hierna volgende niet-uitputtende lijst van transacties, waarbij de positieve opbrengsten aan de Belastingdienst gerapporteerd dienen te worden met: soortOpbrengst = 98 'Opbrengst uit de verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen (sale or redemption of property / financial assets) zoals bedoeld in de FATCA en CRS-regelgeving'.

Zie hiervoor ook 2 Berichtspecificatie van de Handleiding gegevensaanlevering bank- en beleggingsproducten.

1.3.1 Verkoop

Als bruto-opbrengst wordt in ieder geval aangemerkt de opbrengst bij verkoop van:

- Aandelen
- Obligaties
- Participaties in beleggingsfondsen
- Trackers, ETF's
- Turbo's, sprinters, speeders (gewoon, limited, BEST, Quanto, Booster)
- CFD's
- Warrants
- Opties
- Futures
- Swaps

ter zake waarvan de rapporterende Nederlandse financiële instelling voor de rekeninghouder optreedt als bewaarder, broker, gevolmachtigde of anderszins als agent.

Dit betreft een niet-uitputtende lijst van transacties, waarbij de positieve opbrengsten aan de Belastingdienst gerapporteerd dienen te worden.

1.3.2 Toelichting obligaties

Bij verkoop van obligaties maakt eventueel meeverkochte rente ook deel uit van de bruto-opbrengst.

1.3.2.1 Toelichting opties en futures

In de volgende gevallen is er sprake van een bruto-opbrengst bij de verkoop van opties en futures:

- Openingsverkoop (open sell)
- Sluitingsverkoop (close sell)
- Cash settlement

Indien bij uitoefening (exercise), aanwijzing (assignment) of expiratie (settlement) van een optie verkoop plaats vindt van de onderliggende waarde leidt deze verkoop tot een aan te leveren bruto-opbrengst.

Futures worden in de regel dagelijks afgerekend. Deze dagelijkse afrekening is geen verkoop en leidt dus niet tot een bruto-opbrengst. Enkel de daadwerkelijke verkoop van een future, tijdens de looptijd of bij expiratie, leidt tot een aan te leveren bruto-opbrengst.

1.3.2.2 Toelichting swaps

Een swap is een overeenkomst tussen twee partijen. De wederzijds aangegane verplichtingen zijn niet altijd in evenwicht. Daarom wordt vaak bij afsluiten eenmalige een som betaald door de ene partij aan de andere om dit evenwicht aan te brengen. Dit bedrag dient te worden aangeleverd als een bruto-opbrengst.

Wanneer één van de partijen in een swap zijn rechten en plichten overdraagt aan een derde, en hierbij een positieve (verkoop)opbrengst realiseert, is deze opbrengst aan te merken als een aan te leveren bruto-opbrengst.

Wanneer één van de partijen in een swap zijn rechten en plichten overdraagt aan een derde, en hiervoor een bedrag betaalt, is dit bedrag voor deze derde een aan te leveren bruto-opbrengst.

1.3.3 Terugbetaling in contanten

Als bruto-opbrengst wordt aangemerkt de terugbetaling in contanten bij:

- Aflossing van Obligaties
- Inkoop aandelen
- Afstempelen aandelen
- Terugbetaling agio

2. Overige opbrengsten (soortVerkoopOpbrengst = code 99)

2.1 Inleiding en regelgeving

Volgens de handleiding gegevensaanlevering Bank- en beleggingsproducten dient in het kader van de FATCA en de CRS met soortVerkoopOpbrengst = code 99 over elke beleggingsrekening aangeleverd te worden de:

'Overige voor de FATCA of de CRS relevante opbrengsten'.

In de regelgeving is dit nader omschreven als:

"Het op de rekening (of ter zake van de rekening) gestorte of bijgeschreven ... totale brutobedrag aan overige inkomsten gegenereerd met betrekking tot de activa op de bewaarrekening, gedurende het kalenderjaar of een andere relevante periode waarover gerapporteerd dient te worden"

Bovenstaande tekst is overgenomen uit de CRS-richtlijn 2014-107-EU. De regelgeving voor de FATCA is hieraan nagenoeg gelijk te stellen.

In de wetsgeschiedenis ontbreekt het aan een nadere toelichting op wat nu precies gerapporteerd moet worden als overige relevante opbrengst, of, zoals de richtlijn

zegt, het totale brutobedrag aan overige inkomsten. Het vervolg van dit stuk geeft een aantal algemene richtlijnen hoe deze overige opbrengsten zijn vast te stellen.

2.2 Algemene richtlijnen voor het bepalen van de overige opbrengsten

Overige opbrengsten zijn opbrengsten die niet aan te merken zijn als rente, dividend of opbrengst uit verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen zoals bedoeld in de FATCA- en CRS-regelgeving.

Overige opbrengsten zijn gegenereerd met betrekking tot activa op een bewaarrekening. Op een bewaarrekening worden financiële activa bewaard. Geld en goederen, roerend of onroerend, zoals olie, graan of huizen, zijn geen financiële activa in de zin van de FATCA en de CRS en kunnen dus geen rapporteerbare overige opbrengst genereren.

Met overige opbrengsten wordt bedoeld het brutobedrag aan overige inkomsten. Dit brutobedrag is altijd positief en op het aan te leveren brutobedrag mogen geen kosten in aftrek worden gebracht. Het aan te leveren brutobedrag staat dus los van het eventuele resultaat dat met een financieel actief is behaald.

2.3 Voorbeelden van aan te leveren bruto-opbrengsten

Overleg tussen de Belastingdienst en de Nederlandse Vereniging van Banken heeft geleid tot de hierna volgende niet-uitputtende lijst van handelingen, waarbij de positieve opbrengsten aan de Belastingdienst gerapporteerd dienen te worden met:

soortOpbrengst = 99 'Overige voor de FATCA of de CRS relevante opbrengsten'.

Zie hiervoor ook deel 2 Berichtspecificatie van de Handleiding gegevensaanlevering bank- en beleggingsproducten.

Als 'Overige voor de FATCA of de CRS relevante opbrengsten' zijn aan te merken de volgende handelingen met een opbrengst in contanten, voor zover deze niet aan te merken zijn als rente, dividend of opbrengst uit verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen:

- Herkapitalisatie
- Fusie
- Bod
- Reorganisatie
- Uitoefening warrants
- Bonus
- Liquidatie-uitkering
- Tussentijdse verrekening bij swaps
Toelichting: Dit geldt bijvoorbeeld voor ontvangsten op grond van onderlinge periodieke betalingen op basis van een renteswap. Het ontmoet echter geen bezwaar wanneer deze inkomsten worden aangeleverd als rente.

Als 'Overige voor de FATCA of de CRS relevante opbrengsten' zijn ook aan te merken de leenvergoeding en dividendvervangende betaling bij securities lending. Zie ook het antwoord op vraag 14 van het Vraag- en antwoordbesluit CRS/FATCA van 13 maart 2018 (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2018-16187.html>).

Bijlage 8: Aanleveren van rente bij leenproducten

Vooraf

Deze bijlage geeft aan hoe binnen de bestaande systematiek voor gegevensaanlevering rente bij leenproducten aangeleverd dient te worden door middel van het bestand LENSAGEG.

soortOpbrengst

Rente wordt aangeleverd met de gegevensgroep 'opbrengst'. Met het element soortOpbrengst wordt onderscheid gemaakt tussen de verschillende opbrengstsoorten. Dit element kan gevuld worden met de volgende codes:

01 = Ontvangen rente

Rente die periodiek wordt ontvangen op een bouwdepot of op grond van een negatief rentetarief.

21 = Betaalde rente (inclusief boeterente in het kader van rentemiddeling)

De op een leenproduct betaalde rente. Deze (periodiek) betaalde rente kan tevens een component boeterente bevatten.

22 = Vooruitbetaalde rente

Rente die in het gegevenstijdvak is betaald maar pas in een volgend gegevenstijdvak verschuldigd wordt.

23 = Eenmalig betaalde (hypotheek)rente/vergoedingsrente/boeterente

Eenmalig betaalde vergoedings of boeterente, of een eenmalige correctie van in een eerder gegevenstijdvak te weinig betaalde of teveel ontvangen hypotheekrente.

24 = Eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente/vergoedingsrente/boeterente

Eenmalig ontvangen rente als correctie op in een eerder gegevenstijdvak betaalde hypotheek, vergoedings- of boeterente.

29 = overige, samengestelde rentesoorten

U mag code 29 alleen gebruiken wanneer u de verschillende renten niet administratief van elkaar kan scheiden.

soortSaldo

Het saldo van een leenproduct wordt aangeleverd met de groep 'saldo'. Met het element soortSaldo wordt onderscheid gemaakt tussen de verschillende soorten saldo. Dit element kan gevuld worden met de volgende codes:

21 = Bouwdepot

29 = Overig

indicatieHypotheclair

Om aan te geven dat een betreffend product een hypothecaire lening is, bevat de groep 'leningKenmerken' het element indicatieHypotheclair. Dit element kan gevuld worden met de volgende codes:

0 = er is niet sprake van een hypothecaire lening
1 = er is sprake van een hypothecaire lening

Salderen of gescheiden aanleveren

U levert de verschillende per soortOpbrengst code te onderscheiden soorten rente gescheiden aan. U mag bijvoorbeeld op een lening betaalde rente (soortOpbrengst code 21) of eenmalig terugbetaalde boeterente (soortOpbrengst code 24) niet salderen met eenmalig betaalde boeterente (soortOpbrengst code 23).

Hierop is één uitzondering: U dient ontvangen en betaalde rente te salderen en als één bedrag aan te leveren wanneer het binnen een gegevenstijdvak dezelfde soort rente betreft die haar oorsprong vindt in hetzelfde product. U saldeert bijvoorbeeld wanneer als gevolg van een wijziging in het Euribor rentetarief binnen een gegevenstijdvak op een hypothecaire lening zowel reguliere rente is betaald als rente is ontvangen.

Is op de lening per saldo rente ontvangen levert u deze aan met soortOpbrengst code 01 (Ontvangen rente), is er per saldo betaald dan levert u aan met soortOpbrengst code 21 (Betaalde rente).

Voorbeelden

1) Ontvangen rente bij een bouwdepot

Rente die wordt ontvangen over het saldo van een bouwdepot wordt aangeleverd met:

soortOpbrengst code 01 = Ontvangen rente

Om aan te geven dat de ontvangen rente betrekking heeft op een bouwdepot en niet op een ook met de LENSAGEG aan te leveren (hypothecaire) lening wordt het saldo van het bouwdepot aangeleverd met:

soortSaldo code 21 = Bouwdepot

2) Ontvangen rente bij een negatief rentetarief

Als gevolg van een negatief rentetarief (bijvoorbeeld Euriborrente), is het mogelijk dat een rekeninghouder over het gegevenstijdvak (hypotheek)rente ontvangt in plaats van dat hij deze verschuldigd is. Rente die wordt ontvangen op grond van een negatief rentetarief kan als positief bedrag worden aangeleverd met:

soortOpbrengst code 01 = Ontvangen rente

Om aan te geven dat de ontvangen rente betrekking heeft op een lening en niet op een ook met de LENSAGEG aan te leveren bouwdepot wordt het saldo van de lening aangeleverd met:

soortSaldo code 29 = Overig

Tevens wordt aangegeven wanneer er sprake is van een hypothecaire lening met:

indicatieHypotheclair code 1 = er is sprake van een hypothecaire lening

3) Eenmalig betaalde hypotheekrente / lopend gegevenstijdvak

Voorbeeld: Betaalde rente oktober en november 2 termijnen x € 500 rente, december éénmalige nabetaling € 200 en 1 termijn x € 600.

Het kan voorkomen dat om enige reden er in het verleden te weinig (hypotheek)rente op een leenproduct in rekening is gebracht en dat deze alsnog, in één keer, moet worden betaald.

Hoofregel is dat indien een dergelijke eenmalige betaling betrekking heeft op het lopende gegevenstijdvak u deze rente aanlevert met soortOpbrengst code 21 = Betaalde rente. Het maakt immers voor de aanlevering niet uit op welk moment binnen een gegevenstijdvak de aan te leveren rente is betaald.

Aangezien elke code soortOpbrengst slechts één keer mag worden aangeleverd zal met soortOpbrengst code 21 aangeleverd worden het totaal van de in het gegevenstijdvak betaalde rente, dus inclusief de eenmalig betaalde rente.

U levert dan in bovenstaand voorbeeld over dit gegevenstijdvak aan:

- soortOpbrengst code 21 betaalde rente -/- € 1.800

Indien echter het voor u administratief bezwaarlijk is de regulier betaalde rentetermijnen en de eenmalige betaling te salderen is het uit praktische overwegingen toegestaan deze te scheiden. U mag er dan in bovenstaand voorbeeld voor kiezen als volgt aan te leveren:

- soortOpbrengst code 21 betaalde rente -/- € 1.600

- soortOpbrengst code 23 eenmalig betaalde (hypotheek)rente -/- € 200

4) Eenmalig betaalde hypotheekrente / voorgaand gegevenstijdvak

Voorbeeld: een eenmalige nabetaling van hypotheekrente van € 500 heeft betrekking op het voorgaande gegevenstijdvak.

Indien éénmalig een bedrag aan rente wordt betaald dat betrekking heeft op één of meerdere voorgaande gegevenstijdvakken levert u deze betaalde rente aan met:

- soortOpbrengst code 23 eenmalig betaalde (hypotheek)rente -/- € 500

5) Eenmalig betaalde hypotheekrente / samenloop gegevenstijdvakken

Voorbeeld: een eenmalige nabetaling van hypotheekrente van € 600 heeft voor € 500 betrekking op het voorgaande en voor € 100 betrekking op het lopende gegevenstijdvak.

U levert u deze eenmalig betaalde rente als volgt aan:

- soortOpbrengst code 23 eenmalig betaalde (hypotheek)rente -/- € 500

- soortOpbrengst code 21 betaalde rente -/- € 100

Indien echter het voor u administratief bezwaarlijk is de betaling van € 600 te scheiden naar tijdvak mag u er in bovenstaand voorbeeld voor kiezen als volgt aan te leveren:

- soortOpbrengst code 23 eenmalig betaalde (hypotheek)rente -/- € 600

Het is niet toegestaan het gehele betaalde rentebedrag toe te rekenen aan het lopende gegevenstijdvak en aan te leveren met soortOpbrengst code 21 betaalde rente.

6) Eenmalig betaalde vergoedings/boeterente

Met soortOpbrengst code 23 Eenmalig betaalde (hypotheek)rente/vergoedingsrente/boeterente levert u de boeterente aan die is verschuldigd bij de vervroegde (gehele of gedeeltelijke) aflossing van een geldlening of bij het voortijdig wijzigen van het rentepercentage van een hypothecaire geldlening. Vergoedingsrente is een andere naam voor boeterente.

7) Eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente / lopend gegevenstijdvak

Voorbeeld: Betaalde rente oktober en november 2 termijnen x € 600 rente, december éénmalig ontvangen terugbetaling € 200 en betaalde rente 1 termijn x € 500.

Het kan voorkomen dat om enige reden er in het verleden teveel (hypotheek)rente op een leenproduct in rekening is gebracht en dat deze alsnog, in één keer, wordt terugbetaald. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer in het verleden een te hoge risico-opslag is gehanteerd.

Hoofregel is dat indien een dergelijke eenmalige betaling betrekking heeft op het lopende gegevenstijdvak u deze betaling ziet als een correctie op de in het gegevenstijdvak betaalde rente. Voor de aanlevering over het gegevenstijdvak saldeert u het ontvangen correctiebedrag met de in het gegevenstijdvak betaalde rente. U levert dan in bovenstaand voorbeeld aan over dit gegevenstijdvak aan:

- soortOpbrengst code 21 betaalde rente -/- € 1.500

Indien echter het voor u administratief bezwaarlijk is de regulier betaalde rentetermijnen en de eenmalige betaling te salderen is het uit praktische overwegingen toegestaan deze te scheiden. U mag er dan in bovenstaand voorbeeld voor kiezen als volgt aan te leveren:

- soortOpbrengst code 21 betaalde rente -/- € 1.700

- soortOpbrengst code 24 eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente € 200

8) Eenmalig terugbetaalde hypotheekrente / voorgaand gegevenstijdvak

Voorbeeld: een eenmalig ontvangen nabetaling van hypotheekrente van € 500 heeft betrekking op het voorgaande gegevenstijdvak.

Indien éénmalig een bedrag aan rente wordt ontvangen dat betrekking heeft op één of meerdere voorgaande gegevenstijdvakken levert u deze betaalde rente aan met:

- soortOpbrengst code 24 eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente € 500

9) Eenmalig terugbetaalde hypotheekrente / samenloop gegevenstijdvakken

Voorbeeld: een eenmalig ontvangen bedrag aan hypotheekrente van € 600 heeft voor € 500 betrekking op het voorgaande en voor € 100 betrekking op het lopende gegevenstijdvak.

De in over het lopende gegevenstijdvak ontvangen rente is te zien als een correctie op de in hetzelfde gegevenstijdvak betaalde rente, en zal daarmee moeten worden gesaldeerd. U levert deze eenmalig betaalde rente als volgt aan:

- soortOpbrengst code 24 eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente € 500

- soortOpbrengst code 21 betaalde rente € 100

Indien echter het voor u administratief bezwaarlijk is de betaling van € 600 te scheiden naar tijdvak mag u er in bovenstaand voorbeeld voor kiezen als volgt aan te leveren:

- soortOpbrengst code 24 eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente € 600

Het is niet toegestaan het gehele betaalde rentebedrag toe te rekenen aan het lopende gegevenstijdvak en in mindering te brengen op met soortOpbrengst code 21 aan te leveren betaalde rente.

*10) Samenloop eenmalig betaalde en terugbetaalde (hypotheek)rente/
vergoedings/boeterente*

In bepaalde gevallen vindt een samenloop plaats van een eenmalige terugbetaling en een eenmalige betaling. Voorbeeld is een terugbetaling van hypotheekrente omdat er een te hoge risico-opslag is gehanteerd, Tegelijkertijd is door te rekenen met deze te hoge opslag bij de omzetting van een hypotheek een te lage boeterente in rekening gebracht waarvan correctie leidt tot een eenmalige nabetaling.

Indien betaling en nabetaling op een dergelijke wijze met elkaar zijn verweven mag u deze salderen. Indien er per saldo een terugbetaling resteert levert u deze aan met:

- soortOpbrengst code 24 Eenmalig terugbetaalde (hypotheek)rente/
vergoedingsrente/boeterente.

Resteert per saldo een betaling dan levert u deze aan met:

- soortOpbrengst code 23 Eenmalig betaalde (hypotheek)rente/vergoedingsrente/
boeterente

Bijlage 9: Ontbrekend TIN

Begin januari 2023 heeft de Amerikaanse belastingdienst, de IRS, Notice 2023-11 gepubliceerd, zie <https://www.irs.gov/pub/irs-drop/n-23-11.pdf>. In deze notice wordt beschreven hoe een financiële instelling (FI) kan voorkomen dat deze als significant non-compliant wordt aangemerkt, enkel omdat een rekening wordt aangeleverd zonder een geldig US TIN.

De regeling is tijdelijk van aard en heeft betrekking op de rapportage over de jaren 2022 (aanlevering in 2023), 2023 (aanlevering in 2024) en 2024 (aanlevering in 2025).

In Notice 2023-11 staat dat de IRS een FI niet zal aanmerken als significant non-compliant, enkel omdat een rekening wordt aangeleverd zonder een geldig US TIN, wanneer aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. Het betreft een bestaande rekening (pre-existing account), dus een rekening die reeds bestond op 30 juni 2014. Rekeningen geopend na deze datum vallen niet onder deze regeling, ook niet als ze geopend zijn door een rekeninghouder met een bestaande rekening.
2. De FI verkrijgt en levert de geboortedatum aan van elke rekeninghouder/natuurlijk persoon en uiteindelijk belanghebbende waarvan het US TIN ontbreekt.
3. Te beginnen in 2023 vraagt de FI jaarlijks de betreffende rekeninghouder om het ontbrekende US TIN, op een hieronder nader beschreven wijze.
4. Te beginnen in 2023 doorzoekt de FI jaarlijks haar elektronisch doorzoekbare data naar een ontbrekend US TIN.
5. De FI rapporteert met het gegevenselement TIN een juiste TIN code voor elke rekening waarvoor een vereist TIN ontbreekt. Voor de rapportage over het jaar 2022 dient gebruik gemaakt te worden van de codes die door de IRS in mei 2021 zijn gepubliceerd óf de bijgewerkte codes die in februari 2023 zijn gepubliceerd.
Voor de rapportage over de jaren 2023 en 2024 mag alleen gebruik gemaakt worden van de meest recente door de IRS gepubliceerde codes. Op dit moment zijn dat de codes die in februari 2023 zijn gepubliceerd.
6. De FI bewaart tot het einde van het kalenderjaar 2028 alle documenten die nodig (kunnen) zijn om vast te kunnen stellen dat aan de vijf voorgaande gestelde voorwaarden ook daadwerkelijk is voldaan.

Ad 3. Verzoek aan rekeninghouder

Bij een verzoek aan een rekeninghouder om een ontbrekend US TIN dient de FI gebruik te maken van het communicatiemiddel dat naar haar mening het meest effectief is om de klant te bereiken. Verder dient de communicatie een tweetal items te bevatten:

- Een kopie van de State Department's Joint FATCA FAQ óf een verwijzing naar het webadres van deze FAQ (<https://travel.state.gov/content/travel/en/international-travel/while-abroad/Joint-Foreign-Account-Tax-Compliance-FATCA-FAQ.html>).
- Een kopie van de "Relief procedures provided by the IRS for former citizens" óf een verwijzing naar het webadres waar deze procedures te vinden zijn

(<https://www.irs.gov/individuals/international-taxpayers/relief-procedures-for-certain-former-citizens>).

Ad 5. US TIN codes

In mei 2021 heeft de IRS een aantal codes gepubliceerd waarmee het gegevenselement tIN in de aanlevering gevuld zou kunnen worden. Deze codes mag u niet meer gebruiken in de aanlevering over 2023.

In februari 2023 is een aangepaste lijst gepubliceerd met op plaatsen gewijzigde omschrijvingen alsmede toevoeging van twee extra codes, te weten 000222111 en 999999999. Deze aan het einde van deze bijlage opgenomen codes dient u te gebruiken voor de aanlevering over 2023 en 2024.

Zie ook <https://www.irs.gov/businesses/corporations/frequently-asked-questions-faqs-fatca-compliance-legal#reporting> onder Q6.

Deze codes geven de IRS een beter inzicht in waarom een US TIN ontbreekt.

Tot aan de publicatie van Notice 2023-11 gold dat het gebruik van de door de IRS gepubliceerde TIN codes niet verplicht was en ook geen ontheffing gaf van de plicht een US TIN aan te leveren, en dus ook het risico als significant non-compliant te worden aangemerkt niet verminderde.

Het systeem van de IRS zal nog steeds een foutmelding genereren wanneer één van de in bijlage 1 en 2 beschreven codes wordt gebruikt. De foutmelding biedt 120 dagen om het aangeleverde TIN te corrigeren. Als het juiste TIN niet binnen die periode van 120 dagen wordt verstrekt, zal de IRS de ontvangen gegevens evalueren (inclusief of wordt voldaan aan de voorwaarden die worden uiteengezet in IRS Notice 2023-11) om op basis van de feiten en omstandigheden te bepalen of er sprake is van significante non-compliance.

Notice 2023-11 bevat op zich nog steeds geen verplichting tot het gebruik van de beschreven codes. Echter, gebruik van de codes kan nu wel, bij juist gebruik en in combinatie met het voldoen aan de overige in deze nieuwsbrief genoemde voorwaarden, voorkomen dat een FI als significant non-compliant wordt aangemerkt, enkel omdat bij de aanlevering van een bestaande rekening één of meerdere US TIN's ontbreken.

TIN codes gepubliceerd door de IRS in februari 2023

Deze codes dient u te gebruiken in de aanlevering over 2023 en 2024.

Zie ook: <https://www.irs.gov/businesses/corporations/frequently-asked-questions-faqs-fatca-compliance-legal#reporting> onder Q6

- 22222222 - Preexisting individual account with only U.S. indicia being a U.S. place of birth, other than an account reported under code 000222111. This code takes precedence if any other code (other than 000222111) could also be applicable.
- 000222111 - Preexisting depository individual account with only U.S. indicia being a U.S. place of birth. Additionally, FFI must determine that the account holder is a resident of the jurisdiction where the account is maintained for AML and tax purposes. For reference, "depository account" has the meaning defined in the applicable Model 1 Intergovernmental Agreement (Model 1 IGA). This code takes precedence if any other code could also be applicable.
- 33333333 - New individual account that:

- (1) has indicia of a U.S. place of birth, and
 - (2) either:
 - a) has a change in circumstances causing the self-certification originally obtained at account opening to be incorrect or unreliable, and a new self-certification has not been obtained, or
 - b) was below the threshold for documenting and reporting the account at the time of account opening and subsequently exceeded the threshold, and a self-certification has not been obtained
- 444444444 - Preexisting individual or entity account that:
 - (1) has U.S. indicia other than a U.S. place of birth, and
 - (2) either:
 - a) has a change in circumstances that either results in one or more U.S. indicia being associated with the account or causes a self-certification or other documentation originally obtained to be incorrect or unreliable, and a valid self-certification or other documentation has not been obtained subsequent to the change in circumstances, or
 - b) was below the threshold for documenting and reporting the account on the determination date provided in the applicable Model 1 IGA and subsequently exceeded the threshold, and a self-certification or other documentation has not been obtained.
- 555555555 - New individual or entity account that:
 - (1) has a U.S. indicia other than a U.S. place of birth, and
 - (2) either:
 - a) has a change in circumstances causing the self-certification or other documentation originally obtained to be incorrect or unreliable, and a new self-certification or other documentation has not been obtained, or
 - b) was below the threshold for documenting and reporting the account at the time of account opening and subsequently exceeded the threshold, and a self-certification or other documentation has not been obtained
- 666666666 - Preexisting entity account held by a passive NFFE with one or more controlling persons with respect to which self-certifications have not been obtained, and no U.S. indicia have been identified in relation to any controlling persons.
- 777777777 - Dormant Accounts – For pre-existing accounts where there is no TIN available and the account has been dormant or inactive, but remains above the reporting threshold, also known as a “dormant account.” A “dormant account” is one that meets the definition set out in U.S. Treasury Regulations §1.1471-4(d)(6)(ii) and had had no financial activity for three years, except for the posting of interest. If an account could be classified into multiple TIN codes, the other code takes precedence.
- 999999999 - Any account for which the FFI cannot obtain a TIN and none of the other TIN codes would be applicable. The use of this code indicates that an FFI has completed its review of accounts without U.S. TINs and has in good faith applied TIN codes to records when applicable.

Bijlage 10: Aanlevering gemengde rekeningen box 3

Algemeen

Voor de belastingheffing in box 3 wordt in de Wet inkomstenbelasting 2001 voor de bepaling van het te belasten rendement in box 3 een onderscheid gemaakt tussen drie soorten bezittingen:

- banktegoeden
- overige bezittingen
- schulden.

Voor een juiste vooraf invulling in de aangifte levert u met het bestand RENSAGEG (bank- en spaarproducten) enkel producten aan die voldoen aan de omschrijving van banktegoed conform de Wet IB 2001.

Leenproducten levert u aan met de stroom LENSAGEG.

Beleggingsproducten en betaal- en spaarproducten welke niet voldoen aan de omschrijving van banktegoed conform de Wet IB 2001 levert u aan met de stroom DIVIDWEP.

Gemengde rekeningen

Het komt voor dat op een rekening zowel overige bezittingen als banktegoeden worden geadministreerd. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer op een beleggingsrekening naast effecten tevens gelden staan voor de aankoop van en/of afkomstig uit de verkoop van aandelen. Gegevensleveranciers leveren de totale waarde van dit soort gemengde rekeningen aan met de stroom DIVIDWEP. Voorheen werd ook in alle gevallen goed gevonden dat de totale waarde van de effecten werd aangeleverd met de stroom DIVIDWEP en de totale waarde van de op de rekening aanwezige gelden werd aangeleverd met de stroom RENSAGEG. Dit onder de randvoorwaarde dat het aan de klant verstrekte jaaroverzicht eenvoudig aan te sluiten is met de vooraf ingevulde bedragen.

Vanaf 2023 wordt bij het vaststellen van het rendement in box 3 onderscheid gemaakt tussen banktegoeden, overige bezittingen en schulden.

Gemengde rekening bij een bank

Gelden geadministreerd op een beleggingsrekening bij een bank vallen voor box 3 onder het begrip "banktegoed" omdat het gaat om deposito's in de zin van art. 1:1 van de Wft. Weliswaar zijn deze gelden geormerkt om er beleggingen mee te doen, maar op het moment dat zij als geld geadministreerd worden zijn zij juist niet belegd.

In gevallen waarin op een beleggingsrekening zowel gelden als beleggingen geadministreerd worden dient voor box 3-doeleinden de totale waarde van de rekening gesplitst te worden aangeleverd. De gelden die zijn aan te merken als "banktegoed" moeten worden aangeleverd met de stroom RENSAGEG, en de beleggingen op deze rekening, aan te merken als "overige bezittingen", dienen te worden aangeleverd met de stroom DIVIDWEP.

Gemengde rekening bij een beleggingsonderneming

Bij een beleggingsonderneming is de kwalificatie van voor klanten/participanten aangehouden gelden afhankelijk van de manier waarop de onderneming deze voor klanten administreert.

- Beleggingsonderneming met een bewaarinstelling/stichting derdengelden

Wanneer een beleggingsonderneming gelden van klanten administreert via een bewaarinstelling/stichting derdengelden zijn gelden niet aan te merken als banktegoeden. Er is sprake van beleggen. De gelden vallen daarmee voor box 3 onder de "overige bezittingen".

De gehele waarde van de rekening/participatie dient in dit geval aangeleverd te worden met de stroom DIVIDWEP. Het is niet toegestaan gelden af te splitsen en aan te leveren met de stroom RENSAGEG.

- Beleggingsonderneming met een afgescheiden vermogen

Sinds 1-7-2022 is het voor een beleggingsonderneming mogelijk gelden van de klanten te administreren op een rekening met afgescheiden vermogen bij een Nederlandse bank. De gelden vallen dan voor box 3 onder het begrip "banktegoed" omdat het gaat om deposito's in de zin van art. 1:1 van de Wft. Gelden zijn dan aan te merken als "banktegoed", aan te leveren met de stroom RENSAGEG, en de beleggingen op deze rekening zijn aan te merken als "overige bezittingen", aan te leveren met de stroom DIVIDWEP.

Aanlevering met een verkeerde stroom

In alle gevallen waarvan de Belastingdienst constateert dat producten zijn aangeleverd in de verkeerde stroom, en dit zal leiden tot een verkeerde voorinvulling in de aangifte, zal niet tot voorinvulling van deze aangeleverde gegevens worden overgegaan. Dit betekent dat belastingplichtige zelf de betreffende rekening op de juiste wijze in de aangifte dient op te nemen.